KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2015/219

af 29. januar 2015

om erstatning af bilaget til gennemførelsesafgørelse 2013/115/EU om vedtagelse af SIRENE-håndbogen og andre gennemførelsesforanstaltninger i forbindelse med anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II)

(meddelt under nummer C(2015) 326)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ([1]), særlig artikel 8, stk. 4, artikel 9, stk. 1, artikel 20, stk. 3, artikel 22, litra a), artikel 36, stk. 4, og artikel 37, stk. 7,

under henvisning til Rådets afgørelse 2007/533/RIA af 12. juni 2007 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ([2]), særlig artikel 8, stk. 4, artikel 9, stk. 1, artikel 20, stk. 4, artikel 22, litra a), artikel 51, stk. 4, og artikel 52, stk. 7,

efter at have hørt Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) blev sat i drift den 9. april 2013. Det indeholder tilstrækkelige oplysninger til at identificere en person eller en genstand og træffe de påkrævede foranstaltninger. For at SIS II kan fungere effektivt, udveksler medlemsstaterne supplerende oplysninger om indberetninger. Denne udveksling af supplerende oplysninger sker gennem SIRENE-kontorerne.

(2) For at lette arbejdet for SIRENE-kontorerne og de brugere af SIS II, der er involveret i SIRENE-opgaver i deres daglige arbejde, blev der i 2008 vedtaget en SIRENE-håndbog gennem et retligt instrument under den tidligere første søjle, Kommissionens beslutning 2008/333/EF ([3]), og et instrument under den tidligere tredje søjle, Kommissionens afgørelse 2008/334/RIA ([4]). Nævnte beslutning og afgørelse blev erstattet ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/115/EU ([5]) for i højere grad at afspejle de operationelle behov hos de brugere og det personale, der er involveret i SIRENE-opgaver, gøre arbejdsprocessen mere konsekvent og sikre, at de tekniske regler svarer til den nyeste teknologi.

(3) Efter SIS II's første driftsår er det nødvendigt at ændre gennemførelsesafgørelse 2013/115/EU for at afspejle nye udfordringer og operationelle krav og sikre klarere bestemmelser på visse områder vedrørende behandlingen af SIS II-oplysninger. Det skulle skabe større retssikkerhed og yderligere styrke de grundlæggende rettigheder.

(4) I henhold til artikel 29, stk. 1, og artikel 30, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1987/2006 og artikel 44, stk. 1, og artikel 45, stk. 1, i afgørelse 2007/533/RIA opbevares indberetninger i SIS II kun, så længe det er nødvendigt af hensyn til det formål, der ligger til grund for indberetningen. I betragtning af den forskellige praksis i medlemsstaterne vedrørende definitionen af det tidspunkt, på hvilket en indberetning opfylder sit formål, er det hensigtsmæssigt at fastsætte detaljerede kriterier for, hvornår hver indberetningskategori skal slettes i SIS II.

(5) Det Forenede Kongerige deltager ikke i forordning (EF) nr. 1987/2006 og kan derfor ikke søge og foretage indberetninger om nægtelse af indrejse eller ophold for tredjelandsstatsborgere. Det Forenede Kongerige er dog bundet af reglerne for forenelighed og prioritering for alle kategorier af indberetninger, da SIS II udgør ét samlet system. Det er derfor nødvendigt at definere konsultationsproceduren, hvis der formodes at være opstået en uforenelighed mellem en indberetning foretaget af Det Forenede Kongerige og en indberetning om nægtelse af indrejse eller ophold foretaget af en anden medlemsstat.

([1]) EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4.
([2]) EUT L 205 af 7.8.2007, s. 63.
([3]) Kommissionens beslutning 2008/333/EF af 4. marts 2008 om vedtagelse af Sirene-håndbogen og andre gennemførelsesforanstaltninger i forbindelse med anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (EUT L 123 af 8.5.2008, s. 1).
([4]) Kommissionens afgørelse 2008/334/RIA af 4. marts 2008 om vedtagelse af Sirene-håndbogen og andre gennemførelsesforanstaltninger i forbindelse med anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (EUT L 123 af 8.5.2008, s. 39).
([5]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 2013/115/EU 26. februar 2013 om vedtagelse af SIRENE-håndbogen og andre gennemførelsesforanstaltninger i forbindelse med anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (EUT L 71 af 14.3.2013, s. 1).

(6) Det er nødvendigt at fastlægge en ny fremskyndet procedure for udveksling af oplysninger om indberetninger med henblik på diskret eller målrettet kontrol for at takle en eventuel øget trussel fra visse personer, der er involveret i terrorisme eller alvorlig kriminalitet, som kræver øjeblikkelig handling fra de kompetente myndigheders side. Det er nødvendigt at angive for slutbrugerne, om et dokument, der anvendes som rejsedokument, er blevet ugyldiggjort af de udstedende nationale myndigheder, så de kan beslaglægge de pågældende dokumenter. Det er nødvendigt at ændre tillæg 2 for at give slutbrugerne retningslinjer om fremskyndet rapportering og ugyldiggjorte rejsedokumenter.

(7) Visse detaljerede procedurer bør revideres for at harmonisere national praksis. Da fingeraftryk og fotografier skal vedlægges indberetningerne, så snart de foreligger, eller vedlægges formularer og fremsendes til den udstedende medlemsstat, bør bestemmelsen om SIRPIT-proceduren og tillæg 5 udgå.

(8) Der bør indsamles statistikker for SIRENE-kontaktpersonens interventioner i hvert Sirene-kontor, således at deres effektivitet bedre kan vurderes. Derfor bør det tidligere tillæg 6 ændres.

(9) Bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger og datasikkerhed i SIS II er fastlagt i forordning (EF) nr. 1987/2006 og afgørelse 2007/533/RIA. Hvis der ikke er fastsat specifikke bestemmelser i forordning (EF) nr. 1987/2006, bør Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF ([1]) finde anvendelse for udvekslingen af supplerende oplysninger i forbindelse med indberetninger baseret på artikel 24 i forordning (EF) nr. 1987/2006. Hvis der ikke er fastsat specifikke bestemmelser i afgørelse 2007/533/RIA, bør Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA ([2]) finde anvendelse ved udvekslingen af supplerende oplysninger, der vedrører alle andre indberetninger.

(10) Da forordning (EF) nr. 1987/2006 bygger på Schengenreglerne, gav Danmark i medfør af artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelsen af Det Europæiske Fællesskab, ved skrivelse af 15. juni 2007 meddelelse om gennemførelsen af disse regler i national ret. Danmark deltager i afgørelse 2007/533/RIA. Danmark er derfor forpligtet til at gennemføre denne afgørelse.

(11) Det Forenede Kongerige deltager i denne afgørelse i det omfang, den ikke vedrører udveksling af supplerende oplysninger i forbindelse med artikel 24 og 25 i forordning (EF) nr. 1987/2006, i overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og artikel 8, stk. 2, i Rådets afgørelse 2000/365/EF ([3]).

(12) Irland deltager i denne afgørelse i det omfang, den ikke vedrører udveksling af supplerende oplysninger i forbindelse med artikel 24 og 25 i forordning (EF) nr. 1987/2006, i overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF ([4]).

(13) For så vidt angår Cypern er denne afgørelse en retsakt, der bygger på Schengenreglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003.

(14) For så vidt angår Kroatien er denne afgørelse en retsakt, der bygger på Schengenreglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2012.

(15) For så vidt angår Island og Norge udgør denne afgørelse en videreudvikling af bestemmelserne i Schengenreglerne, som omhandlet i aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([5]), som falder inden for det område, der er omhandlet i artikel 1, litra G, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ([6]).

([1]) Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

([2]) Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager (EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60).

([3]) Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

([4]) Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

([5]) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

([6]) Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

(16) For så vidt angår Schweiz udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([1]), henhørende under det område, der er omhandlet i artikel 1, litra G, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse 2004/860/EF ([2]).

(17) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([3]), henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ([4]).

(18) De i denne afgørelse omhandlede foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, der er oprettet i henhold til artikel 51 i forordning (EF) nr. 1987/2006 og artikel 67 i afgørelse 2007/533/RIA —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilaget til gennemførelsesafgørelse 2013/115/EU erstattes af teksten i bilaget til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Tillæg 2 til bilaget til gennemførelsesafgørelse 2013/115/EU finder anvendelse indtil den 31. januar 2015.

Tillæg 2 til bilaget i bilaget til denne afgørelse finder anvendelse fra den 1. februar 2015.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. januar 2015.

På Kommissionens vegne
Dimitris AVRAMOPOULOS
Medlem af Kommissionen

([1]) EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.
([2]) Rådets afgørelse 2004/860/EF af 25. oktober 2004 om undertegnelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne (EUT L 370 af 17.12.2004, s. 78).
([3]) EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.
([4]) Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

BILAG

»BILAG

Sirenehåndbogen og andre gennemførelsesbestemmelser for anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II)

INDHOLDSFORTEGNELSE

INDLEDNING		82
1.	SIRENEKONTORER OG SUPPLERENDE OPLYSNINGER	84
1.1.	Sirenekontoret	84
1.2.	Sirenehåndbog	84
1.3.	Tillæg til Sirenehåndbogen	84
1.4.	Katalog med henstillinger om korrekt anvendelse af Schengenreglerne og bedste praksis (Schengeninformationssystem)	85
1.5.	Sirenekontorernes rolle i politisamarbejdet i Den Europæiske Union	85
1.5.1.	Overførsel af SIS II-oplysninger og supplerende oplysninger til tredjelande eller internationale organisationer	85
1.6.	Forbindelsen mellem Sirenekontorerne og Europol	85
1.7.	Forbindelsen mellem Sirenekontorerne og Eurojust	85
1.8.	Forbindelsen mellem Sirenekontorerne og Interpol	85
1.8.1.	SIS II-indberetninger har prioritet frem for Interpolindberetninger	85
1.8.2.	Valg af kommunikationskanal	86
1.8.3.	Brug og formidling af Interpolindberetninger i Schengenstater	86
1.8.4.	Hit og sletning af en indberetning	86
1.8.5.	Forbedret samarbejde mellem Sirenekontorerne og Interpols nationale centrale kontorer	86
1.9.	Principper	86
1.9.1.	Tilgængelighed	86
1.9.2.	Kontinuitet	86
1.9.3.	Fortrolighed	86
1.9.4.	Tilgængelighed	86
1.10.	Meddelelser	86
1.10.1.	Kommunikationssprog	86
1.10.2.	Udveksling af oplysninger mellem Sirenekontorer	86
1.10.3.	Netværk, meddelelser og mailbokse	87
1.10.4.	Kommunikation i særlige situationer	87
1.11.	S I R E N E-adressebog (SAB)	87
1.12.	Sireneworkflowsystem	88
1.13.	Tidsfrister for svar	88
1.13.1.	Angivelse af sagens hastende karakter i Sireneformularer, herunder hastende meddelelse om et hit	88

1.14. Translitterations-/transskriptionsregler 88

1.15. Datakvalitet 88

1.16. Arkivering 88

1.17. Personale 89

1.17.1. De ansvarlige for Sirenekontorer 89

1.17.2. Sirenekontaktperson (SIRCoP) 89

1.17.3. Viden 89

1.17.4. Uddannelse 90

1.17.5. Udveksling af personale 90

2. GENERELLE PROCEDURER 90

2.1. Definitioner 90

2.2. Flere indberetninger om samme personer (artikel 34, stk. 6, i SIS II-forordningen og artikel 49, stk. 6, i SIS II-afgørelsen) 91

2.2.1. Indberetningers forenelighed 91

2.2.2. Indberetningers prioritetsorden 92

2.2.3. Kontrol af forenelighed og af, om der findes flere indberetninger 93

2.2.4 Særlig situation for Det Forenede Kongerige og Irland 94

2.3. Udveksling af oplysninger i tilfælde af et hit. 94

2.4. Når det er umuligt at følge procedurerne efter et hit (artikel 48 i SIS II-afgørelsen og artikel 33 i SIS II-forordningen) 95

2.5. Behandling af oplysninger til andre formål end dem, hvortil de er registreret i SIS II (artikel 46, stk. 5, i SIS II-afgørelsen) 95

2.6. Påtegning 96

2.6.1. Indledning 96

2.6.2. Konsultation af medlemsstaterne med henblik på indsættelse af en påtegning 96

2.6.3. Anmodning om sletning af en påtegning 96

2.7. Oplysninger, der er juridisk eller faktuelt ukorrekte (artikel 34 i SIS II-forordningen og artikel 49 i SIS II-afgørelsen) 97

2.8. Retten til at få adgang til og rette i oplysninger (artikel 41 i SIS II-forordningen og artikel 58 i SIS II-afgørelsen) 97

2.8.1. Anmodning om adgang til eller rettelse af oplysninger 97

2.8.2. Udveksling af oplysninger om anmodninger om adgang til andre medlemsstaters indberetninger 97

2.8.3. Udveksling af oplysninger om anmodninger om at rette eller slette oplysninger i andre medlemsstaters indberetninger 98

2.9. Sletning, når betingelserne for at opretholde indberetningen ikke længere er opfyldt 98

2.10. Registrering af egennavne 98

2.11. Forskellige identitetskategorier 98

2.11.1. Identitetsmisbrug (artikel 36 i SIS II-forordningen og artikel 51 i SIS II-afgørelsen) 98

2.11.2. Registrering af et kaldenavn 99

2.11.3. Yderligere oplysninger med henblik på at fastslå en persons identitet 99

2.12. Udveksling af oplysninger i tilfælde af indbyrdes forbundne indberetninger 99

2.12.1. Operationelle regler 100

2.13. Format og kvalitet af de biometriske oplysninger i SIS II 100

2.13.1. Yderligere anvendelse af udvekslede oplysninger, herunder arkivering 100

2.13.2. Udveksling af fingeraftryk og billeder 100

2.13.3. Tekniske krav 100

2.13.4. De biometriske oplysningers format og kvalitet 100

2.14. Særlige typer eftersøgninger 101

2.14.1. Målrettet geografisk eftersøgning 101

2.14.2. Eftersøgning med deltagelse af særlige politienheder til målrettet eftersøgning 101

3. INDBERETNINGER OM PERSONER, DER BEGÆRES ANHOLDT MED HENBLIK PÅ OVERGIVELSE ELLER UDLEVERING (ARTIKEL 26 I SIS II-AFGØRELSEN) 101

3.1. Registrering af en indberetning 101

3.2. Flere indberetninger 102

3.3. Identitetsmisbrug 102

3.4. Registrering af et kaldenavn 102

3.5. Fremsendelse af supplerende oplysninger til medlemsstaterne 102

3.5.1. Supplerende oplysninger, der skal fremsendes i forbindelse med en foreløbig anholdelse 102

3.6. Indsættelse af en påtegning 103

3.6.1. Anmodning om systematisk indsættelse af en påtegning for personer, der begæres anholdt med henblik på udlevering, i de tilfælde, hvor rammeafgørelse 2002/584/RIA ikke finder anvendelse 103

3.7. Sirenekontorernes fremgangsmåde ved modtagelse af en indberetning vedrørende en person, der begæres anholdt 103

3.8. Udveksling af oplysninger i tilfælde af et hit. 103

3.9. Udveksling af supplerende oplysninger om overgivelse eller udlevering 104

3.10. Udveksling af supplerende oplysninger om transit gennem en anden medlemsstat 104

3.11. Sletning af indberetninger efter overgivelse eller udlevering 104

4. INDBERETNINGER VEDRØRENDE NÆGTELSE AF INDREJSE ELLER OPHOLD (ARTIKEL 24 I SIS II-FORORDNINGEN) 104

4.1. Registrering af en indberetning 104

4.2. Flere indberetninger om samme person 105

4.3. Identitetsmisbrug 105

4.4. Registrering af et kaldenavn 105

4.5. Udveksling af oplysninger ved udstedelse af opholdstilladelser og visa 105

4.5.1. Procedure i sager, der falder ind under artikel 5, stk. 4, litra a) 106

4.5.2. Procedure i sager, der falder ind under artikel 5, stk. 4, litra c) 107

4.6. Fælles regler for procedurer, der er omhandlet i afsnit 4.5 107

4.7. Udveksling af oplysninger ved nægtelse af indrejse eller udvisning fra Schengenområdet 107

4.8. Udveksling af oplysninger efter et hit vedrørende en tredjelandsstatsborger, der er omfattet af retten til fri bevægelighed 108

4.9. Udveksling af oplysninger hvis en medlemsstat i mangel af et hit opdager, at der findes en indberetning om nægtelse af indrejse for en tredjelandsstatsborger, som er omfattet af retten til fri bevægelighed 109

4.10. Sletning af indberetninger om nægtelse af indrejse eller ophold 109

5. INDBERETNINGER OM FORSVUNDNE PERSONER (ARTIKEL 32 I SIS II-AFGØRELSEN) 109

5.1. Flere indberetninger om samme person 109

5.2. Identitetsmisbrug 109

5.3. Registrering af et kaldenavn 109

5.4. Indsættelse af en påtegning 109

5.5. Tilvejebringelse af detaljerede oplysninger om forsvundne mindreårige og andre personer, der vurderes at være i fare 109

5.6. Udveksling af oplysninger i tilfælde af et hit. 110

5.7. Sletning af indberetninger om forsvundne personer 111

5.7.1. Mindreårige 111

5.7.2. Voksne, hvor der ikke kræves beskyttelsesforanstaltninger 111

5.7.3. Voksne, hvor der kræves beskyttelsesforanstaltninger 111

6. INDBERETNINGER OM PERSONER MED HENBLIK PÅ RETSFORFØLGNING (ARTIKEL 34 I SIS II-AFGØRELSEN) 111

6.1. Flere indberetninger om samme person 111

6.2. Identitetsmisbrug 111

6.3. Registrering af et kaldenavn 112

6.4. Udveksling af oplysninger i tilfælde af et hit. 112

6.5. Sletning af indberetninger om personer med henblik på retsforfølgning 112

7. INDBERETNINGER MED HENBLIK PÅ DISKRET ELLER MÅLRETTET KONTROL (ARTIKEL 36 I SIS II-AFGØRELSEN) 112

7.1. Flere indberetninger om samme person 112

7.2. Identitetsmisbrug 112

7.3. Registrering af et kaldenavn 112

7.4. Information af de øvrige medlemsstater ved registrering af indberetninger 112

7.5. Indsættelse af en påtegning 113

7.6. Udveksling af oplysninger i tilfælde af et hit. 113

7.7. Sletning af indberetninger om diskret eller målrettet kontrol 113

7.8. Den automatiske nummerpladegenkendelse (ANPR) 113

8. INDBERETNINGER OM GENSTANDE, DER SKAL BESLAGLÆGGES ELLER ANVENDES SOM BEVISMIDLER (ARTIKEL 38 I SIS II-AFGØRELSEN) 113

8.1. Flere indberetninger 113

8.2. Indberetninger af køretøjer 113

8.2.1. Undersøgelse af, om der findes flere indberetninger om samme køretøj 113

8.2.2. VIN twins 114

8.3. Udveksling af oplysninger i tilfælde af et hit 115

8.4. Sletning af indberetninger om genstande, der skal beslaglægges eller anvendes som bevismidler i straffesager 115

9. DEN AUTOMATISKE NUMMERPLADEGENKENDELSE (ANPR) 115

10. STATISTIK 116

INDLEDNING

Schengenområdet

Den 14. juni 1985 undertegnede Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene i Schengen, der er en lille by i Luxembourg, en aftale, der har til formål at sikre fri passage af de indre grænser for medlemsstaternes statsborgere og fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser.

De oprindelige fem Schengenlande undertegnede konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen ([1]) den 19. juni 1990 og fik den 27. november 1990 følgeskab af Den Italienske Republik, den 25. juni 1991 af Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik, den 6. november 1992 af Den Hellenske Republik, den 28. april 1995 af Republikken Østrig og den 19. december 1996 af Kongeriget Danmark, Kongeriget Sverige og Republikken Finland.

Fra den 26. marts 1995 blev Schengenreglerne således fuldt ud anvendt i Belgien, Tyskland, Frankrig, Luxembourg, Nederlandene, Spanien og Portugal ([2]). Schengenreglerne blev fuldt ud anvendt fra den 31. marts 1998 i Østrig og Italien ([3]); fra den 26. marts 2000 i Grækenland ([4]) og endelig fra den 25. marts 2001 i Norge, Island, Sverige, Danmark og Finland ([5]).

Det Forenede Kongerige og Irland deltager kun i nogle af bestemmelserne i Schengenreglerne i overensstemmelse med henholdsvis afgørelse 2000/365/EF og afgørelse 2002/192/EF.

I Det Forenede Kongeriges tilfælde finder de bestemmelser, som landet ønsker at deltage i (med undtagelse af SIS), anvendelse fra den 1. januar 2005 ([6]).

Schengenreglerne blev indarbejdet i Den Europæiske Unions retlige rammer ved protokoller, der i 1999 blev knyttet som bilag til Amsterdamtraktaten ([7]). Den 12. maj 1999 vedtog Rådet en afgørelse, der fastsætter retsgrundlaget for hver af disse bestemmelser eller afgørelser, der udgør Schengenreglerne, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om Den Europæiske Union.

Fra den 1. maj 2004 er Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union ved en protokol, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (herefter benævnt »Schengenprotokollen«) og de retsakter, der bygger på den eller på anden måde er knyttet til den, bindende i Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Republikken Letland, Republikken Litauen, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Republikken Polen, Republikken Slovenien og Den Slovakiske Republik. Disse medlemsstater blev fuldgyldige medlemmer af Schengenområdet den 21. december 2007.

Cypern har undertegnet konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen, men er omfattet af en undtagelse i medfør af tiltrædelsesakten fra 2003.

Republikken Bulgarien og Rumænien tiltrådte Den Europæiske Union den 1. januar 2007. Fra den dato er Schengenreglerne og de retsakter, der bygger på dem, eller som på anden måde er knyttet til dem, bindende for disse lande med de undtagelser, der er fastlagt i deres tiltrædelsesakt fra 2005.

Kroatien tiltrådte Den Europæiske Union den 1. juli 2013. Kroatien anvender Schengenreglerne med den undtagelse, der er fastsat i tiltrædelsesakten fra 2011.

Nogle af bestemmelserne i Schengenreglerne finder anvendelse ved nye medlemsstaters tiltrædelse af EU. Andre bestemmelser gælder først i disse medlemsstater, efter at der er vedtaget en rådsafgørelse herom. Endelig træffer Rådet afgørelse om at ophæve grænsekontrollen, efter at det er kontrolleret, at de nødvendige betingelser for anvendelsen af alle dele af de pågældende Schengenregler er opfyldt i de pågældende medlemsstater i overensstemmelse med gældende evalueringsprocedurer i forbindelse med Schengenreglerne og efter høring af Europa-Parlamentet.

([1]) EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.
([2]) Eksekutivkomitéens afgørelse af 22. december 1994 om iværksættelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 19. juni 1990 (SCH/com-ex (94) 29 rev. 2. (EFT L 239 af 22.9.2000, s. 130).
([3]) Eksekutivkomitéens afgørelse af 7.10.1997 (SCH/com-ex 97(27) rev. 4) for Italien og (SCH/com-ex 97(28) rev. 4) for Østrig.
([4]) Rådets afgørelse 1999/848/EF af 13. december 1999 om en fuldstændig gennemførelse af Schengen-reglerne i Grækenland (EFT L 327 af 21.12.1999, s. 58).
([5]) Rådets afgørelse 2000/777/EF af 1. december 2000 om en fuldstændig gennemførelse af Schengen-reglerne i Danmark, Finland og Sverige samt i Island og Norge (EFT L 309 af 9.12.2000, s. 24).
([6]) Rådets afgørelse 2004/926/EF af 22. december 2004 om iværksættelse af nogle af Schengen-reglerne i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (EUT L 395 af 31.12.2004, s. 70).
([7]) EFT C 340 af 10.11.1997.

Visse andre europæiske lande deltager i Schengensamarbejdet. Kongeriget Norge og Republikken Island indgik en samarbejdsaftale med medlemsstaterne den 18. maj 1999 ([8]) om associering i Schengenkonventionen.

I 2004 undertegnede Det Schweiziske Forbund en aftale med Den Europæiske Union og Det Europæiske Fællesskab om landets associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([9]), på grundlag af hvilken landet blev medlem af Schengenområdet den 12. december 2008.

På grundlag af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([10]), der blev undertegnet i 2008, blev fyrstendømmet Liechtenstein medlem af Schengenområdet den 19. december 2011.

Anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II)

SIS II, der er oprettet i medfør af forordning (EF) nr. 1987/2006 og afgørelse 2007/533/RIA (SIS II-afgørelse) om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (sammen: »SIS II-retsgrundlag«), samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1986/2006 ([11]), udgør det fælles informationssystem, der gør det muligt for medlemsstaternes kompetente myndigheder at samarbejde om udveksling af oplysninger, og er et vigtigt redskab for anvendelsen af bestemmelserne i Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union. Disse instrumenter har siden den 9. april 2013 ved deres anvendelse, ophævet afsnit IV i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen. SIS II erstatter første generation af Schengeninformationssystemet, der blev sat i drift i 1995 og udvidet i 2005 og 2007.

Formålet med SIS II som fastsat i artikel 1 i retsgrundlaget for SIS II er »ved hjælp af oplysningerne i dette system (…) at sikre et højt sikkerhedsniveau inden for Den Europæiske Unions område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, herunder at bevare den offentlige sikkerhed og den offentlige orden samt beskytte sikkerheden på medlemsstaternes område og at sikre anvendelsen af bestemmelserne i afsnit IV i tredje del af EF-traktaten om persontrafik på deres område«.

I overensstemmelse med førnævnte SIS II-retsgrundlag skal SIS II ved hjælp af en automatiseret søgeprocedure give adgang til indberetninger om personer eller genstande for følgende myndigheder:

a) myndigheder med ansvar for grænsekontrol i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 ([12])

b) myndigheder, der gennemfører og koordinerer anden politi- og toldkontrol inde i landet

c) nationale retsmyndigheder og deres koordineringsmyndigheder

d) myndigheder med ansvar for udstedelse af visa, de centrale myndigheder med ansvar for behandling af visumansøgninger og myndigheder med ansvar for udstedelse af opholdstilladelser og for forvaltning af lovgivningen vedrørende tredjelandsstatsborgere i forbindelse med anvendelsen af gældende EU-ret om personers frie bevægelighed

e) myndigheder med ansvar for udstedelse af registreringsattester for motorkøretøjer (jf. forordning (EF) nr. 1986/2006).

I henhold til SIS II-afgørelsen har Europol og Eurojust også adgang til bestemte kategorier af indberetninger.

SIS II består af følgende dele:

1. et centralt system (benævnt »det centrale SIS II«) bestående af:

   a) en teknisk støttefunktion (benævnt »CS-SIS«), der indeholder en database, (»SIS II-databasen«)

   b) en ensartet national grænseflade (NI-SIS)

([8]) Aftale indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36).
([9]) EUT L 370 af 17.12.2004, s. 78.
([10]) EUT L 160 af 18.6.2011, s. 3.
([11]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1986/2006 af 20. december 2006 om adgang til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) for de tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for motorkøretøjer (EUT L 381 af 28.12.2006, s. 1).
([12]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1).

2. et nationalt system (benævnt »N.SIS II«) i hver enkelt medlemsstat, som består af de nationale datasystemer, der står i forbindelse med det centrale SIS II-system. En N.SIS II kan indeholde en datafil (en »national kopi«), som indeholder en fuldstændig eller delvis kopi af SIS II-databasen

3. en kommunikationsinfrastruktur mellem CS-SIS og NI-SIS, der sikrer et krypteret virtuelt netværk forbeholdt SIS II-oplysninger og udvekslingen af oplysninger mellem Sirenekontorer som fastsat nedenfor.

1. SIRENEKONTORER OG SUPPLERENDE OPLYSNINGER

1.1. **Sirenekontoret**

SIS II indeholder kun de oplysninger (dvs. indberetningsoplysninger), der er nødvendige for at identificere en person eller en genstand og træffe de nødvendige foranstaltninger. I henhold til SIS II-retsgrundlaget skal medlemsstaterne desuden i forbindelse med indberetninger på bilateral eller multilateral vis udveksle de supplerende oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre visse bestemmelser i henhold til SIS II-retsgrundlaget og for at SIS II kan fungere tilfredsstillende.

Den struktur, der er etableret for at udveksle supplerende oplysninger, er blevet døbt »SIRENE«, som er et akronym for navnet på engelsk: Supplementary Information REquest at the National Entries (anmodning om supplerende oplysninger ved de nationale grænseovergangssteder).

I henhold til artikel 7, stk. 2, i SIS II-retsgrundlaget skal hver medlemsstat oprette et nationalt Sirenekontor. Kontoret skal være et fælles kontaktpunkt for medlemsstaterne og være operationelt døgnet rundt alle ugens dage med henblik på at udveksle supplerende oplysninger i forbindelse med indberetninger og træffe de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af, at personer og genstande, der er registreret i SIS II, findes som følge af søgninger i dette system. Sirenekontorernes hovedopgave ([13]) er at sikre udveksling af supplerende oplysninger i overensstemmelse med bestemmelserne i denne Sirenehåndbog, jf. artikel 8 i SIS II-retsgrundlaget, i følgende tilfælde:

a) for at gøre det muligt for medlemsstaterne at konsultere eller informere hinanden i forbindelse med optagelse af en indberetning (f.eks. ved optagelsen af indberetninger med henblik på anholdelse)

b) for efter et hit at give mulighed for at træffe de rette forholdsregler (f.eks. match på en indberetning)

c) når den påkrævede forholdsregel ikke kan træffes (f.eks. ved indsætning af en påtegning)

d) i spørgsmål om kvaliteten af SIS II-oplysninger (f.eks. hvis der ulovligt er registreret oplysninger, eller disse er faktuelt ukorrekte), herunder validering af udgående indberetninger og kontrol af indgående indberetninger, hvis det er foreskrevet i national lovgivning

e) i spørgsmål om indberetningernes forenelighed og prioritetsorden (f.eks. når der kontrolleres for flere indberetninger)

f) i spørgsmål om de registreredes rettigheder, herunder retten til at få adgang til oplysninger.

Medlemsstaterne opfordres til at organisere alle nationale instanser, der har ansvar for internationalt politisamarbejde, herunder Sirenekontorer, i en struktur, der gør det muligt at undgå kompetencestridigheder og dobbeltarbejde.

1.2. **Sirenehåndbog**

Sirenehåndbogen indeholder en række instrukser, der detaljeret beskriver de regler og procedurer, der gælder for bilateral eller multilateral udveksling af supplerende oplysninger.

1.3. **Tillæg til Sirenehåndbogen**

Da visse tekniske regler har direkte indflydelse på brugernes arbejde i medlemsstaterne, herunder i Sirenekontorerne, er det hensigtsmæssigt at medtage sådanne regler i Sirenehåndbogen. Derfor indeholder tillæg til denne håndbog bl.a. translitterationsregler, kodetabeller, formularer til fremsendelse af supplerende oplysninger og andre tekniske gennemførelsesforanstaltninger med henblik på databehandling.

([13]) Uden at det påvirker de andre opgaver Sirenekontorerne har på grundlag af de respektive nationale lovgivninger i forbindelse med det politimæssige samarbejde, f.eks. ved anvendelsen af Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA (EUT L 386 af 29.12.2006, s. 89).

1.4. **Katalog med henstillinger om korrekt anvendelse af Schengenreglerne og bedste praksis (Schengeninformationssystem)**

Kataloget indeholder henstillinger, som ikke er retligt bindende, samt bedste praksis for medlemsstaterne i lyset af erfaringen. Det tjener også som referencedokument til evaluering af en korrekt gennemførelse af SIS II-retsgrundlaget. Det bør derfor i videst muligt omfang følges.

1.5. **Sirenekontorernes rolle i politisamarbejdet i Den Europæiske Union**

Udvekslingen af supplerende oplysninger påvirker ikke de opgaver, Sirenekontorerne har fået pålagt i forbindelse med det internationale politisamarbejde i medfør af national lovgivning om gennemførelse af andre af EU's retlige instrumenter.

Sirenekontorerne kan pålægges yderligere opgaver, bl.a. i medfør af national lovgivning om gennemførelse af rammeafgørelse 2006/960/RIA, artikel 39 og 46 i Schengenkonventionen for så vidt de ikke erstattes af rammeafgørelse 2006/960/RIA og artikel 40 eller 41 i Schengenkonventionen, eller hvis disse oplysninger falder inden for anvendelsesområdet for gensidig retshjælp.

Hvis et Sirenekontor modtager en anmodning fra et andet Sirenekontor, der falder uden for dets beføjelser i henhold til national ret, skal det straks fremsende den til den kompetente myndighed og informere det anmodende Sirenekontor herom. Om nødvendigt skal det bistå det anmodende Sirenekontor med kommunikationen.

1.5.1. *Overførsel af SIS II-oplysninger og supplerende oplysninger til tredjelande eller internationale organisationer*

I henhold til artikel 39 i SIS II-forordningen og artikel 54 i SIS II-afgørelsen må oplysninger, der er behandlet i SIS II i medfør af disse to retlige instrumenter, ikke overføres eller stilles til rådighed for tredjelande eller internationale organisationer. Dette forbud gælder for overførsel af supplerende oplysninger til tredjelande eller internationale organisationer. Artikel 55 i SIS II-afgørelsen indeholder en undtagelse fra denne generelle regel for så vidt angår udveksling af oplysninger om stjålne, ulovligt handlede, forsvundne eller ugyldige pas med Interpol på de betingelser, der er fastsat i artiklen.

1.6. **Forbindelsen mellem Sirenekontorerne og Europol**

Europol har ret til adgang og til direkte søgning i oplysninger i SIS II, jf. artikel 26, 36 og 38 i SIS II-afgørelsen. Europol kan anmode om yderligere oplysninger fra de berørte medlemsstater i overensstemmelse med bestemmelserne i Europolafgørelsen ([14]). I henhold til national lovgivning anbefales det kraftigt, at der indgås et samarbejde med den nationale Europolenhed for at sikre, at Sirenekontoret informeres om eventuelle udvekslinger af supplerende oplysninger mellem Europol og den nationale Europolenhed vedrørende indberetninger i SIS II. I særlige tilfælde, hvor den nationale Europolenhed videreformidler oplysninger på nationalt plan vedrørende SIS II-indberetninger, bør alle parter i videreformidlingen, navnlig Sirenekontoret, underrettes for at undgå forvirring.

1.7. **Forbindelsen mellem Sirenekontorerne og Eurojust**

De nationale medlemmer af Eurojust og deres assistenter har ret til adgang til og direkte søgning i oplysninger i SIS II, jf. artikel 26, 32, 34 og 38 i SIS II-afgørelsen. I henhold til national lovgivning skal der indgås et samarbejde med dem for at sikre en gnidningsløs udveksling af oplysninger i tilfælde af et hit. Sirenekontoret bør navnlig fungere som kontaktpunkt for de nationale medlemmer af Eurojust og deres assistenter for så vidt angår supplerende oplysninger vedrørende indberetninger i SIS II.

1.8. **Forbindelsen mellem Sirenekontorerne og Interpol** ([15])

Det er ikke hensigten, at SIS II skal erstatte eller have samme rolle som Interpol. Selv om opgaverne kan overlappe hinanden, er de styrende principper for så vidt angår foranstaltninger og samarbejde mellem medlemsstaterne inden for Schengen grundlæggende forskellige fra dem, der gælder for Interpol. Det er derfor nødvendigt at fastsætte regler for samarbejdet mellem Sirenekontorerne og de nationale centrale kontorer på nationalt plan.

Følgende principper finder anvendelse:

1.8.1. *SIS II-indberetninger har prioritet frem for Interpolindberetninger*

Hvis medlemsstaterne har registreret indberetninger i SIS II, skal disse og enhver udveksling af oplysninger vedrørende disse indberetninger altid have højere prioritet end indberetninger og oplysninger, der er udvekslet via Interpol. Det er navnlig vigtigt, hvis indberetningerne indeholder modstridende oplysninger.

([14]) Rådets afgørelse af 6. april 2009 om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) (EUT L 121 af 15.5.2009, s. 37).
([15]) Se også Schengenkataloget, henstillinger og bedste praksis.

1.8.2. *Valg af kommunikationskanal*

Princippet om, at Schengenindberetninger har prioritet frem for Interpolindberetninger, der er registreret af medlemsstaterne, skal respekteres, og det skal sikres, at medlemsstaternes nationale centrale kontorer overholder dette. Når der er registreret en SIS II-indberetning, skal Sirenekontorerne forestå al kommunikation vedrørende indberetningen og formålet med at have foretaget registreringen samt gennemførelsen af foranstaltninger. Hvis en medlemsstat ønsker at ændre kommunikationskanaler, skal alle parter først høres. Det er kun muligt i særlige tilfælde at skifte kanal.

1.8.3. *Brug og formidling af Interpolindberetninger i Schengenstater*

Da SIS II-indberetninger har prioritet frem for Interpolindberetninger, skal anvendelsen af Interpolindberetninger begrænses til særlige tilfælde (f.eks. når der hverken i konventionen eller teknisk set er grundlag for at registrere indberetningen i SIS II, eller når ikke alle de nødvendige oplysninger til en SIS II-indberetning foreligger). Parallelle indberetninger i SIS II og via Interpol bør undgås i Schengenområdet. Indberetninger, der formidles via Interpols kanaler, og som også omfatter Schengenområdet eller dele deraf, skal have følgende påtegning: »undtagen for Schengenstater«.

1.8.4. *Hit og sletning af en indberetning*

For at sikre Sirenekontorernes rolle som koordinatorer for kontrol af kvaliteten af de oplysninger, der registreres i SIS II, skal medlemsstaterne sikre, at Sirenekontorerne og de nationale centrale kontorer informerer hinanden om hit og sletning af indberetninger.

1.8.5. *Forbedret samarbejde mellem Sirenekontorerne og Interpols nationale centrale kontorer*

I henhold til national lovgivning skal hver medlemsstat træffe alle hensigtsmæssige foranstaltninger for at sikre en effektiv udveksling af oplysninger på nationalt plan mellem sit Sirenekontor og de nationale centrale kontorer.

1.9. **Principper**

Samarbejdet via Sirene er baseret på følgende grundlæggende principper:

1.9.1. *Tilgængelighed*

Hvert Sirenekontor skal være operationelt døgnet rundt alle ugens dage for at kunne reagere inden for den frist, der er fastsat i afsnit 1.13. Tekniske og juridiske analyser, support og løsninger skal også kunne tilvejebringes døgnet rundt alle ugens dage.

1.9.2. *Kontinuitet*

Hvert Sirenekontor skal opbygge en intern struktur, der sikrer kontinuitet med hensyn til ledelse, personale og teknisk infrastruktur.

1.9.3. *Fortrolighed*

I henhold til artikel 11 i SIS II-retsgrundlaget skal der gælde relevante nationale regler vedrørende tavshedspligt eller tilsvarende forpligtelser vedrørende fortrolighed for alt personale i Sirenekontorerne. Dette krav gælder også, når de ansatte har forladt kontoret eller fratrådt deres stilling.

1.9.4. *Tilgængelighed*

For at opfylde kravet om at tilvejebringe supplerende oplysninger skal Sirenepersonalet have direkte eller indirekte adgang til alle relevante nationale oplysninger og ekspertbistand.

1.10. **Meddelelser**

1.10.1. *Kommunikationssprog*

For at sikre størst effektivitet i den bilaterale kommunikation mellem Sirenekontorer skal det sprog, som begge parter er mest fortrolige med, anvendes.

1.10.2. *Udveksling af oplysninger mellem Sirenekontorer*

De tekniske specifikationer vedrørende informationsudvekslingen mellem Sirenekontorerne er fastsat i dokumentet: »Udveksling af oplysninger mellem Sirenekontorer (DEBS)«. Disse instrukser skal overholdes.

1.10.3. *Netværk, meddelelser og mailbokse*

I henhold til artikel 4, stk. 1, litra c), og artikel 8, stk. 1, i SIS II-retsgrundlaget skal Sirenekontorerne udelukkende anvende et krypteret virtuelt netværk forbeholdt SIS II-oplysninger og udveksling af supplerende oplysninger mellem Sirenekontorerne. Kun hvis denne kanal ikke er til rådighed, kan et andet hensigtsmæssigt sikret kommunikationsmiddel anvendes. Muligheden for at vælge en anden kanal skal afgøres fra sag til sag og afhænger af de tekniske muligheder og de krav til sikkerhed og kvalitet, som meddelelsen skal opfylde.

Der sondres mellem to kategorier af skriftlige meddelelser: fritekster og standardformularer. Tillæg 3 beskriver de formularer, der udveksles mellem Sirenekontorer og indeholder retningslinjer for felternes forventede indhold, herunder om de er obligatoriske eller ej.

Der er fire forskellige mailbokse inden for ovennævnte netværk til fritekster og Sireneformularer.

Mailboks	Mailadresse	Formål
Operationel	oper@xx.sirenemail2.eu	Bruges til udveksling af formularer og bilag mellem Sirenekontorerne
Teknisk	tech@xx.sirenemail2.eu	Bruges til e-mailudveksling mellem Sirenekontorernes tekniske støttepersonale
Ansvarlige for Sirenekontorer	director@xx.sirenemail2.eu	Bruges til e-mailudveksling mellem de ansvarlige for Sirenekontorerne
E-mail	message@xx.sirenemail2.eu	Bruges til fritekstmeddelelser mellem Sirenekontorerne

Til testformål findes der et andet domæne ([16]) (testxx.sirenemail2.eu), hvor alle de mailbokse, der er nævnt i ovennævnte tabel, kan duplikeres til testformål uden at interferere i udvekslingen af de operationelle meddelelser og i workflowsystemet.

De detaljerede regler for Sirenemailbokse og fremsendelse af Sireneformularer, der er beskrevet i dokumentet »Udveksling af oplysninger mellem Sirenekontorer«, finder anvendelse.

Sireneworkflowsystemet (se afsnit 1.12) overvåger henholdsvis den operationelle og e-mail mailbokse (»oper« og »message«) for at identificere indgående formularer, tilknyttede mail og bilag. Hastende meddelelser sendes udelukkende til den operationelle mailboks.

1.10.4. *Kommunikation i særlige situationer*

Når de normale kommunikationskanaler ikke er tilgængelige, og det er nødvendigt at sende standardformularer med f.eks. fax, finder proceduren i dokumentet »Udveksling af oplysninger mellem Sirenekontorer« anvendelse.

1.11. **S I R E N E-adressebog (SAB)**

Sirenekontorernes kontaktoplysninger og relevante oplysninger til indbyrdes kommunikation og samarbejde indsamles og angives i Sireneadressebogen (SAB). Kommissionen ajourfører SAB. Den ajourførte SAB offentliggøres af Kommissionen mindst to gange om året. Det enkelte Sirenekontor skal sikre, at:

a) tredjemand ikke får adgang til oplysninger fra SAB

b) SAB er kendt og anvendes af Sirenepersonalet

c) enhver ajourføring af oplysningerne i SAB straks videreformidles til Kommissionen.

([16]) Dette andet domæne findes i det tekniske »præproduktionsmiljø«.

1.12. **Sireneworkflowsystem**

For at sikre en effektiv administration af Sirenekontorernes arbejdsbyrde skal hvert Sirenekontor skal have et edb-baseret administrationssystem (workflowsystem), der giver mulighed for en høj grad af automatik i administrationen af det daglige workflow.

Sirenekontoret kan have en backupcomputer og et databasesystem til workflowet et andet sted i tilfælde af en alvorlig nødsituation på Sirenekontoret. Det bør omfatte tilstrækkelig backupstrømforsyning og kommunikationsforsyning.

Der bør tilvejebringes tilstrækkelig it-support til, at Sireneworkflowet kan sikres en høj grad af tilgængelighed.

1.13. **Tidsfrister for svar**

Sirenekontoret skal hurtigst muligt svare på anmodninger om oplysninger om indberetninger og hit-procedurer fra de øvrige medlemsstater, der fremsættes via deres Sirenekontorer. Svarfristen må under ingen omstændigheder være på over 12 timer. (Se også afsnit 1.13.1 vedrørende angivelse af sagens hastende karakter i Sireneformularer).

Prioriteringerne i det daglige arbejde skal tage udgangspunkt i, hvilken kategori indberetning der er tale om, og sagens vigtighed.

1.13.1. *Angivelse af sagens hastende karakter i Sireneformularer, herunder hastende meddelelse om et hit*

Sireneformularer, som skal have prioritet hos det anmodede Sirenekontor, kan have påskriften »HASTER« i felt 311 (»Important Notice«), efterfulgt af årsagen til sagens hastende karakter. Årsagen til sagens hastende karakter skal forklares i de relevante felter på Sireneformularerne. Der kan også anvendes telefonisk meddelelse eller underretning, hvis det haster med et svar.

Når omstændighederne i forbindelse med et hit eller en indberetning kræver det, f.eks. i tilfælde af en meget hastende sag af stor betydning, skal Sirenekontoret i den medlemsstat, der har hit på indberetningen, underrette Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat pr. telefon og fremsende en **G-formular**.

1.14. **Translitterations-/transskriptionsregler**

Definitioner og regler for translitteration og transskription findes i tillæg 1. De skal overholdes i kommunikationen mellem Sirenekontorerne (se også afsnit 2.10 om registrering af egennavne).

1.15. **Datakvalitet**

I henhold til artikel 7, stk. 2, i SIS II-retsgrundlaget skal Sirenekontorerne samordne kontrollen med kvaliteten af de oplysninger, der registreres i SIS II. Sirenekontorerne skal på nationalt plan have den nødvendige kompetence til at udføre denne opgave. Det er derfor nødvendigt med en hensigtsmæssig national evaluering af kvaliteten af oplysningerne, herunder en undersøgelse af antal indberetninger/hit og oplysningernes indhold.

For at give det enkelte Sirenekontor mulighed for at fungere som koordinator af kvalitetskontrollen af de oplysninger, der optages i SIS, skal det have den nødvendige it-support til rådighed og de nødvendige rettigheder i systemet.

Der bør etableres nationale standarder for uddannelse af brugere om principper og praksis for oplysningernes kvalitet i samarbejde med det nationale Sirenekontor. Medlemsstaterne kan opfordre personalet i Sirenekontorerne til at deltage i uddannelse hos alle myndigheder, der modtager indberetninger, således at der fokuseres på oplysningernes kvalitet og den bedst mulige udnyttelse af SIS II.

1.16. **Arkivering**

a) Hver medlemsstat fastsætter betingelserne for lagring af oplysninger.

b) Hvert indberettende medlemsstats Sirenekontor skal opbevare alle oplysninger vedrørende sine egne indberetninger og stille dem til rådighed for de øvrige medlemsstater, herunder en henvisning til den beslutning, der afstedkom indberetningen

c) Hvert Sirenekontors arkiv opbygges således, at der er hurtig adgang til de relevante oplysninger, og de meget korte frister for fremsendelse af oplysninger kan overholdes.

d) I henhold til artikel 12, stk. 4, i SIS II-retsgrundlaget skal personoplysninger, som Sirenekontoret opbevarer i filer som følge af en udveksling af oplysninger, kun opbevares så længe, det er nødvendigt af hensyn til det formål, hvortil de blev givet. Disse oplysninger skal som en fast regel slettes umiddelbart efter, at den tilknyttede indberetning er blevet slettet i SIS II og under alle omstændigheder senest ét år herefter. Oplysninger vedrørende en særlig indberetning fra en medlemsstat eller en indberetning i forbindelse med hvilken, der er blevet truffet foranstaltninger på dens område, kan imidlertid opbevares længere i henhold til national ret

e) Supplerende oplysninger fremsendt af andre medlemsstater, skal lagres i henhold til de nationale databeskyttelsesregler i den modtagende medlemsstat. Artikel 12 i SIS II-retsgrundlaget, direktiv 95/46/EF og rammeafgørelse 2008/977/RIA finder også anvendelse

f) Oplysninger om identitetsmisbrug skal slettes, så snart den relevante indberetning er slettet

g) Adgang til arkiverne skal registreres, kontrolleres og begrænses til personale, der har beføjelse hertil.

1.17. **Personale**

Et højt kvalificeret personale giver en arbejdsstyrke, der kan fungere på eget initiativ og behandle sagerne effektivt. Det er derfor ønskeligt med en lav personaleudskiftning. Det kræver ledelsens udelte støtte at skabe et arbejdsmiljø, hvor ansvaret kan uddelegeres. Medlemsstaterne opfordres til at træffe passende foranstaltninger for at undgå tab af kvalifikationer og erfaring forårsaget af personaleudskiftning.

1.17.1. *De ansvarlige for Sirenekontorer*

De ansvarlige for Sirenekontorerne skal holde møde mindst to gange om året for at gøre status over deres samarbejde, drøfte de tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der er nødvendige for at afhjælpe eventuelle mangler, og eventuelt tilpasse procedurerne. Møderne for de ansvarlige for Sirenekontorerne arrangeres af den medlemsstat, der har formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union

1.17.2. *Sirenekontaktperson (SIRCoP)*

Når standardprocedurerne er utilstrækkelige, kan Sirenekontaktpersonen (SIRCoP) behandle sager, som er komplekse, problematiske eller følsomme, hvor det er nødvendigt med en høj kvalitetssikring og/eller længerevarende kontakt med et andet Sirenekontor for at løse problemet. SIRCoP er ikke beregnet til hastesager, hvor Sirenekontorets døgnvagt, som er operationelt alle ugens dage, i princippet skal bruges.

SIRCoP kan fremsætte forslag til fremme af kvaliteten og muligheder for at løse sådanne problemer på lang sigt.

Generelt kan SIRCoP kun kontaktes af andre SIRCoP inden for normal kontortid.

Der skal gennemføres en årlig vurdering inden for rammerne af den årlige statistiske rapportering, jf. tillæg 5, baseret på følgende indikatorer:

a) antal SIRcOP-interventioner per medlemsstat

b) årsag til henvendelse

c) resultat af interventionerne baseret på de oplysninger, der var tilgængelige i rapporteringsperioden.

1.17.3. *Viden*

Personalet i Sirenekontorerne skal have sproglige færdigheder, der dækker så mange sprog som muligt, og vagtpersonalet skal kunne kommunikere med alle Sirenekontorer.

De skal have den nødvendige viden om:

— nationale, europæiske og internationale retlige aspekter

— de nationale retshåndhævende instanser

— indvandringsregler i de nationale og europæiske retssystemer.

De skal have beføjelser til uafhængigt at behandle alle indgående sager.

Personale, der er på arbejde uden for kontortid, skal have samme kompetence, viden og beføjelser og have mulighed for at henvende sig til eksperter, der kan tilkaldes.

Sirenekontorerne skal have adgang til juridisk ekspertise, der dækker både normale og ekstraordinære sager. Afhængig af den pågældende sag kan dette behov dækkes af ansatte med den nødvendige juridiske baggrund eller af eksperter fra de retlige myndigheder.

1.17.4. *Uddannelse*

På nationalt plan

På nationalt plan skal den nødvendige uddannelse sikre, at personalet opfylder de krævede standarder, der er fastsat i denne håndbog. Før personale får tilladelse til at behandle oplysninger, der er lagret i SIS II, modtager det den relevante uddannelse i datasikkerheds- og databeskyttelsesregler og orienteres om relevante straffelovsovertrædelser og -sanktioner.

På europæisk plan

Der skal arrangeres fælles uddannelseskurser mindst én gang om året for at fremme samarbejdet mellem Sirenekontorerne ved at give personalet mulighed for at møde kolleger fra andre Sirenekontorer, udveksle oplysninger om nationale arbejdsmetoder og sikre et konsistent og ensartet vidensniveau. Det vil endvidere gøre personalet opmærksomt på betydningen af dets arbejde og behovet for gensidig solidaritet af hensyn til medlemsstaternes fælles sikkerhed.

Uddannelse skal gennemføres i overensstemmelse med undervisningsmanualen for Sireneundervisning.

Artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1077/2011 ([17]), fastslår, at det europæiske agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (»agenturet«) skal udføre opgaver vedrørende den tekniske anvendelse af SIS II, navnlig for Sirenepersonale.

1.17.5. *Udveksling af personale*

Sirenekontorerne skal så vidt muligt også planlægge udvekslinger af personale med andre Sirenekontorer mindst én gang om året. En sådan udveksling skal bidrage til at forbedre personalets kendskab til arbejdsmetoder, vise, hvordan andre Sirenekontorer er organiseret, og etablere personlige kontakter med kolleger i andre medlemsstater.

2. GENERELLE PROCEDURER

De nedenfor beskrevne procedurer finder anvendelse på alle kategorier af indberetninger. De specifikke procedurer for hver indberetningskategori kan findes i de relevante dele af denne håndbog.

2.1. **Definitioner**

»Indberettende medlemsstat«: Den medlemsstat, der registrerer indberetningen i SIS II.

»Fuldbyrdende medlemsstat«: Den medlemsstat, der træffer de nødvendige forholdsregler efter et hit.

»Afsendende Sirenekontor«: Sirenekontoret i den medlemsstat, der har fingeraftryk eller billeder af den person, for hvem en anden medlemsstat har registreret en indberetning.

»Hit«: Der er hit i SIS II, når:

a) en bruger foretager en søgning

b) søgningen viser en udenlandsk indberetning i SIS II

c) oplysningerne om indberetningen i SIS II matcher søgedata, og

d) der kræves yderligere foranstaltninger som følge af hittet.

»Påtegning«: suspendering af gyldigheden på nationalt niveau, der kan tilføjes indberetninger vedrørende personer, der begæres anholdt, indberetninger vedrørende forsvundne personer og indberetninger med henblik på kontrol, hvis en medlemsstat finder, at det ikke er foreneligt med den nationale lovgivning, dens internationale forpligtelser eller væsentlige nationale interesser at lade en indberetning få virkning. Når en indberetning er forsynet med en påtegning, træffes de forholdsregler, der kræves på grundlag af indberetningen, ikke på den pågældende medlemsstats område.

([17]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1077/2011 af 25. oktober 2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (EUT L 286 af 1.11.2011, s. 1).

2.2. **Flere indberetninger om samme personer (artikel 34, stk. 6, i SIS II-forordningen og artikel 49, stk. 6, i SIS II-afgørelsen)**

Hver medlemsstat kan kun foretage én indberetning i SIS II for en given person eller genstand.

Når det er muligt og nødvendigt skal den anden og efterfølgende indberetninger om den samme person eller genstand derfor holdes tilgængelige på nationalt plan, således at de kan registreres, når den første indberetning udløber eller slettes.

I nogle tilfælde registrerer forskellige medlemsstater indberetninger om de samme personer. Det er vigtigt, at dette ikke skaber forvirring hos brugerne, og at de ved, hvilke foranstaltninger der skal træffes, når en indberetning skal registreres, og hvilken procedure der skal følges i tilfælde af et hit. Der bør derfor indføres procedurer til konstatering af, om der foreligger flere indberetninger, og regler for, i hvilken prioritetsorden de skal registreres i SIS II.

Dette kræver:

— at man, inden en indberetning registreres, undersøger, om samme person allerede figurerer i SIS II

— at man konsulterer de øvrige medlemsstater, hvis der foreligger flere indbyrdes uforenelige indberetninger.

2.2.1. *Indberetningers forenelighed*

Flere medlemsstater kan foretage indberetning om samme person eller genstand, hvis disse indberetninger er forenelige med hinanden.

Tabel over forenelighed — indberetninger vedrørende personer

Prioritetsorden	Indberetning med henblik på anholdelse	Indberetning om nægtelse af indrejse	Indberetning vedrørende forsvundne personer (varetægt)	Indberetning vedrørende målrettet kontrol — øjeblikkelige tiltag	Indberetning vedrørende målrettet kontrol	Indberetning vedrørende diskret kontrol — øjeblikkelige tiltag	Indberetning vedrørende diskret kontrol	Indberetning vedrørende forsvundne personer (opholdssted)	Indberetning i forbindelse med retsforfølgning
Indberetning med henblik på anholdelse	ja	ja	ja	nej	nej	nej	nej	ja	ja
Indberetning om nægtelse af indrejse	ja	ja	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej
Indberetning vedrørende forsvundne personer (varetægt)	ja	nej	ja	nej	nej	nej	nej	ja	ja
Indberetning vedrørende målrettet kontrol — øjeblikkelige tiltag	nej	nej	nej	ja	ja	nej	nej	nej	nej
Indberetning vedrørende målrettet kontrol	nej	nej	nej	ja	ja	nej	nej	nej	nej
Indberetning vedrørende diskret kontrol — øjeblikkelige tiltag	nej	nej	nej	nej	nej	ja	ja	nej	nej
Indberetning vedrørende diskret kontrol	nej	nej	nej	nej	nej	ja	ja	nej	nej
Indberetning vedrørende forsvundne personer (opholdssted)	ja	nej	ja	nej	nej	nej	nej	ja	ja
Indberetning i forbindelse med retsforfølgning	ja	nej	ja	nej	nej	nej	nej	ja	ja

Tabel over forenelighed — indberetninger vedrørende genstande

Prioritetsorden	Indberetning vedrørende genstande, der skal anvendes som bevismidler	Ugyldiggjort rejsedokument	Indberetning vedrørende genstande, der skal beslaglægges	Indberetning vedrørende målrettet kontrol — øjeblikkelige tiltag	Indberetning vedrørende målrettet kontrol	Indberetning vedrørende diskret kontrol — øjeblikkelige tiltag	Indberetning vedrørende diskret kontrol
Indberetning vedrørende genstande, der skal anvendes som bevismidler	ja	ja	ja	nej	nej	nej	nej
Ugyldiggjort rejsedokument	ja	ja	ja	nej	nej	nej	nej
Indberetning vedrørende genstande, der skal beslaglægges	ja	ja	ja	nej	nej	nej	nej
Indberetning vedrørende målrettet kontrol — øjeblikkelige tiltag	nej	nej	nej	ja	ja	nej	nej
Indberetning vedrørende målrettet kontrol	nej	nej	nej	ja	ja	nej	nej
Indberetning vedrørende diskret kontrol — øjeblikkelige tiltag	nej	nej	nej	nej	nej	ja	ja
Indberetning vedrørende diskret kontrol	nej	nej	nej	nej	nej	ja	ja

2.2.2. *Indberetningers prioritetsorden*

Hvis der er tale om uforenelige indberetninger er prioritetsordenen for indberetninger vedrørende personer som følger:

— anholdelse med henblik på udlevering (artikel 26 i afgørelsen)

— nægtelse af indrejse eller ophold i Schengenområdet (artikel 24 i forordningen)

— anbringelse i varetægt (artikel 32 i afgørelsen)

— målrettet kontrol — øjeblikkelige tiltag (artikel 36 i afgørelsen)

— målrettet kontrol (artikel 36 i afgørelsen)

— diskret kontrol — øjeblikkelige tiltag (artikel 36 i afgørelsen)

— diskret kontrol (artikel 36 i afgørelsen).

— underretning om opholdssted (artikel 32 og 34 i afgørelsen).

Prioritetsordenen for indberetninger vedrørende genstande er som følger:

— bevismidler (artikel 38 i afgørelsen)

— beslaglæggelse af ugyldiggjort rejsedokument (artikel 38 i afgørelsen)

— beslaglæggelse (artikel 38 i afgørelsen)

— målrettet kontrol — øjeblikkelige tiltag (artikel 36 i afgørelsen)

— målrettet kontrol (artikel 36 i afgørelsen)

— diskret kontrol — øjeblikkelige tiltag (artikel 36 i afgørelsen)

— diskret kontrol (artikel 36 i afgørelsen).

Ovennævnte prioritetsorden kan undtagelsesvis fraviges efter konsultationer mellem medlemsstaterne, hvis vigtige nationale interesser kræver det.

2.2.3. *Kontrol af forenelighed og af, om der findes flere indberetninger*

For at undgå at der registreres flere uforenelige indberetninger, er det vigtigt omhyggeligt at sondre mellem personer eller genstande, der har fælles kendetegn. Konsultation og samarbejde mellem Sirenekontorer er derfor af afgørende betydning, og hver medlemsstat skal oprette de nødvendige tekniske procedurer til at afsløre sådanne tilfælde, før indberetningen optages.

Hvis en anmodning om indberetning er i strid med en indberetning fra samme medlemsstat, skal Sirenekontoret i overensstemmelse med den nationale procedure sikre, at der kun findes én indberetning i SIS II.

Der benyttes følgende procedure for at kontrollere, om der findes flere indberetninger om den samme person eller den samme genstand:

a) De obligatoriske identitetskriterier skal sammenlignes, når det skal afgøres, om der findes flere indberetninger:

   i) om en person:

      — efternavn

      — fornavn

      — fødselsdato

      — køn

   ii) om et køretøj:

      — serienummer

      — registreringsnummer og -land

      — mærke

      — type

   iii) om et fly:

      — flykategori

      — ICAO-registreringsnummer

   iv) om en båd:

      — bådkategori

      — skrognummer

      — havnekendingsbogstaver og –nummer (ikke obligatorisk, men kan anvendes)

   v) om en container:

      — BIC-nummer ([18]).

b) Ved registrering af en ny indberetning for et køretøj eller en anden genstand med et serienummer eller registreringsnummer henvises til procedurerne i afsnit 8.2.1.

c) For så vidt angår andre genstande er de mest hensigtsmæssige felter til at afgøre, om der findes flere indberetninger, de obligatoriske felter, som alle skal anvendes af systemet til at foretage en automatisk sammenligning.

De procedurer, der er beskrevet i afsnit 8.2.1 (Undersøgelse af, om der findes flere indberetninger om samme køretøj), skal anvendes til at sondre mellem andre kategorier af genstande i SIS II, når det viser sig, at to lignende genstande har samme serienummer.

Hvis undersøgelsen viser, at det drejer sig om to forskellige personer eller genstande, godkender Sirenekontoret anmodningen om optagelse af en ny indberetning ([19]).

([18]) Nogle transportselskaber bruger andre referencenumre. SIS II har en bestemmelse om registrering af andre serienumre end BIC.

([19]) På grund af den manglende standardisering af serienumre for genstande er det f.eks. muligt, at to forskellige skydevåben af forskelligt mærke har samme serienummer. Det er ligeledes muligt, at en genstand har samme serienummer som en helt anden genstand, f.eks. et udstedt dokument og en maskine. Når det viser sig, at serienumre er identiske, men der klart er tale om forskellige genstande, kræves der ingen konsultation mellem Sirenekontorer. Brugerne skal være klar over, at denne situation kan opstå. Endvidere er det muligt, at en genstand, som f.eks. et pas eller et køretøj, er blevet stjålet eller indberettet i et land og efterfølgende indberettet i oprindelseslandet. Det kan føre til to indberetninger for den samme genstand. Hvis det viser sig at være tilfældet, kan det løses af de involverede Sirenekontorer.

Hvis undersøgelsen af, om der findes flere indberetninger, viser, at oplysningerne er identiske og vedrører samme person eller genstand, skal Sirenekontoret i den medlemsstat, der har til hensigt at registrere en ny indberetning, konsultere Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat, hvis indberetningerne er uforenelige.

Der benyttes følgende procedure til at kontrollere indberetningers forenelighed:

a) før der registreres en indberetning, er det obligatorisk at kontrollere, at der ikke findes uforenelige indberetninger

b) hvis der findes en anden indberetning, som er forenelig, er det ikke nødvendigt med konsultationer mellem Sirenekontorerne. Hvis det imidlertid er nødvendigt at afklare, om en indberetning vedrører samme person, skal Sirenekontoret kontakte den indberettende medlemsstats Sirenekontor ved brug af en **L-formular**

c) hvis indberetningerne ikke er forenelige, er konsultationer mellem Sirenekontorerne nødvendige ved brug af en **E-formular**, således at der kun registreres én indberetning

d) indberetninger med henblik på anholdelse optages umiddelbart uden at afvente resultatet af konsultationen af de øvrige medlemsstater.

e) når en ny indberetning, der er uforenelig med allerede eksisterende indberetninger, har fået forrang efter konsultation, skal den medlemsstat, der har optaget de øvrige indberetninger, slette dem, når den nye indberetning optages. Medlemsstaterne skal løse enhver konflikt ved forhandlinger mellem Sirenekontorerne

f) medlemsstater, der ikke kunne registrere en indberetning, kan anmode om via CS-SIS at blive informeret, hvis indberetningen slettes

g) Sirenekontoret i en medlemsstat, der ikke kunne få optaget en indberetning, kan anmode Sirenekontoret i den medlemsstat, der fik optaget indberetningen, om at informere den, hvis der er hit på den pågældende indberetning.

2.2.4 *Særlig situation for Det Forenede Kongerige og Irland*

Det Forenede Kongerige og Irland deltager ikke i SIS II-forordningen og har derfor ikke adgang til indberetninger om nægtelse af indrejse eller ophold (artikel 24 og 26 i SIS II-forordningen). De er ikke desto mindre bundet af reglerne om forenelighed for indberetninger, jf. afsnit 2.2, og de skal navnlig anvende den procedure, der er nævnt i afsnit 2.2.3.

Der benyttes følgende procedure:

a) Hvis Det Forenede Kongerige eller Irland registrerer en indberetning, som kunne være uforenelig med en eksisterende indberetning om nægtelse af indrejse eller ophold, jf. afsnit 2.2.1, informerer det centrale SIS II-system disse to medlemsstater om den potentielle uforenelighed ved udelukkende at meddele Schengen-id for den eksisterende indberetning.

b) Hvis en indberetning registreret af Det Forenede Kongerige eller Irland oplyses at være potentielt uforenelig med en indberetning om nægtelse af indrejse eller ophold, som en anden medlemsstat har registreret, skal Det Forenede Kongeriges og Irlands Sirenekontor indlede en høring af den indberettende medlemsstat ved hjælp af en fritekstmeddelelse og slette den potentielt uforenelige indberetning, mens høringen pågår.

c) Afhængig af resultatet af høringen kan Det Forenede Kongerige eller Irland på ny registrere en indberetning, der har vist sig at være forenelig.

2.3. **Udveksling af oplysninger i tilfælde af et hit.**

Hvis brugeren ønsker supplerende oplysninger efter at have fået et hit, skal Sirenekontoret kontakte den indberettende medlemsstats Sirenekontor hurtigst muligt og anmode om de nødvendige oplysninger. Sirenekontorerne skal, når det er hensigtsmæssigt, fungere som mellemled mellem nationale myndigheder og levere og udveksle supplerende oplysninger, der er relevante for den pågældende indberetning.

Medmindre andet er bestemt, skal den indberettende medlemsstat underrettes om dette hit og om resultatet heraf (se også afsnit 1.13.1 vedrørende angivelse af sagens hastende karakter).

Der benyttes følgende procedure:

a) Med forbehold af afsnit 2.4 i denne håndbog skal et hit vedrørende en person eller en genstand, der er indberettet, i princippet meddeles Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat ved brug af en **G-formular**.

b) Når den indberettende medlemsstat underrettes om et hit, skal den artikel i SIS II-retsgrundlaget, der finder anvendelse, anføres i felt 090 i **G-formularen**, herunder om nødvendigt med yderligere oplysninger (f.eks. »MINDREÅRIG«).

G-formularen skal indeholde så mange oplysninger om hittet som muligt, herunder om trufne foranstaltninger, i felt 088. Den indberettende medlemsstat kan anmode om supplerende oplysninger i felt 089.

c) Hvis Sirenekontoret i den fuldbyrdende medlemsstat, sender supplerende oplysninger efter fremsendelse af en **G-formular**, skal det benytte en **M-formular**.

d) Om nødvendigt sender den indberettende medlemsstats Sirenekontor alle relevante og specifikke oplysninger og angiver de særlige foranstaltninger, som det anmoder Sirenekontoret i den fuldbyrdende medlemsstat om at træffe.

For rapporteringsproceduren for hit, der opnås via den automatiske nummerpladegenkendelse (ANPR), henvises til afsnit 9.

2.4. **Når det er umuligt at følge procedurerne efter et hit (artikel 48 i SIS II-afgørelsen og artikel 33 i SIS II-forordningen)**

I henhold til artikel 48 i SIS II-afgørelsen og artikel 33 i SIS II-forordningen finder følgende procedure anvendelse:

a) Den medlemsstat, der ikke er i stand til at følge proceduren, skal straks meddele den indberettende medlemsstat via Sirenekontoret, at den ikke kan iværksætte de ønskede foranstaltninger og angive grundene i felt 083 på en **H-formular**.

b) De berørte medlemsstater kan aftale, hvilke foranstaltninger der skal træffes i henhold til deres nationale lovgivning og bestemmelserne i SIS II-retsgrundlaget.

2.5. **Behandling af oplysninger til andre formål end dem, hvortil de er registreret i SIS II (artikel 46, stk. 5, i SIS II-afgørelsen)**

Oplysningerne i SIS II kan kun behandles med henblik på de formål, der er fastsat for hver indberetningskategori.

Hvis der er opnået forudgående tilladelse fra den indberettende medlemsstat, kan oplysningerne imidlertid behandles til andre formål end dem, hvortil de blev registreret, for at forhindre en umiddelbart forestående alvorlig trussel mod den offentlige orden og sikkerhed, af alvorlige nationale sikkerhedshensyn eller for at forhindre en alvorlig forbrydelse.

Hvis en medlemsstat ønsker at behandle oplysninger i SIS II til andre formål end dem, hvortil de blev registreret, skal udvekslingen af oplysninger ske i overensstemmelse med følgende regler:

a) den medlemsstat, der ønsker at anvende oplysninger til andre formål, skal via sit Sirenekontor forklare den indberettende medlemsstat grundene til at behandle oplysninger til andre formål ved brug af en **I-formular**

b) den indberettende medlemsstat undersøger hurtigst muligt, om anmodningen kan efterkommes, og meddeler den anden medlemsstat sin afgørelse via sit Sirenekontor ved brug af en **M-formular**

c) den indberettende medlemsstat kan eventuelt til sin tilladelse knytte visse betingelser med hensyn til oplysningernes anvendelse. Tilladelsen sendes ved brug af **en M-formular**.

Efter samtykke fra den indberettende medlemsstat anvender den anden medlemsstat udelukkende oplysningerne til det formål, som den har søgt om og opnået tilladelse til. Den skal tage hensyn til de eventuelle betingelser, den indberettende medlemsstat stiller.

2.6. **Påtegning**

2.6.1. *Indledning*

a) Artikel 24 i SIS II-afgørelsen beskriver de tilfælde, hvor en medlemsstat kan kræve en påtegning.

i) Hvis en medlemsstat finder, at det ikke er foreneligt med dens nationale lovgivning, dens internationale forpligtelser eller væsentlige nationale hensyn, at lade en indberetning, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 26, 32 eller 36 i SIS II-afgørelsen, få virkning, kan den, efter at indberetningen er foretaget, anmode om, at indberetningen forsynes med en påtegning om, at de forholdsregler, der skal træffes på grundlag af indberetningen, ikke vil blive truffet på dens område. Påtegningen indsættes af Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat.

ii) For at sætte medlemsstaterne i stand til at kræve, at der indsættes en påtegning på en indberetning foretaget i overensstemmelse med artikel 26, får alle medlemsstater automatisk besked om nye indberetninger i denne kategori via udveksling af supplerende oplysninger.

iii) Hvis den medlemsstat, der foretager indberetningen, i særligt hastende og alvorlige tilfælde anmoder om, at de nødvendige forholdsregler bliver truffet, undersøger den medlemsstat, der fuldbyder indberetningen, om den kan tillade, at den påtegning, der er indsat på dens forlangende, trækkes tilbage. Hvis dette er tilfældet, tager den fuldbyrdende medlemsstat de nødvendige skridt til at sikre, at forholdsreglerne træffes øjeblikkeligt.

b) Der findes en alternativ procedure udelukkende for indberetninger vedrørende personer, der begæres anholdt (se afsnit 3.6).

c) Når der indsættes en påtegning for indberetninger vedrørende forsvundne personer og indberetninger med henblik på diskret kontrol eller målrettet kontrol, ses indberetningen ikke på skærmen, når brugeren foretager en søgning.

d) Uden at det berører afsnit 3.6.1 må en medlemsstat ikke anmode om en indsættelse af en påtegning udelukkende på grundlag af, at en given medlemsstat er den indberettende medlemsstat. Der kan kun anmodes om påtegninger fra sag til sag.

2.6.2. *Konsultation af medlemsstaterne med henblik på indsættelse af en påtegning*

Der indsættes **udelukkende** en påtegning på anmodning af eller efter aftale med en anden medlemsstat.

Der benyttes følgende procedure:

a) Hvis en medlemsstat anmoder om, at der indsættes en påtegning, skal den rette henvendelse til den indberettende medlemsstat ved brug af en **F-formular** og begrunde anmodningen om påtegningen. Til dette formål benyttes felt 071, og i felt 080 begrundes påtegningen. For andre supplerende oplysninger om indberetningen bruges felt 083.

b) Den indberettende medlemsstat skal straks indsætte påtegningen.

c) Når der er sket en sådan udveksling af oplysninger på grundlag af oplysningerne fra konsultationen af den medlemsstat, der anmodede om at få indsat en påtegning, kan det være nødvendigt at ændre eller slette indberetningen, eller trække anmodningen tilbage, således at indberetningen forbliver uændret.

2.6.3. *Anmodning om sletning af en påtegning*

Medlemsstaterne skal anmode om sletning af den tidligere indsatte påtegning, når betingelserne for at opretholde påtegningen ikke længere er opfyldt. Det kan navnlig være tilfældet, hvis den nationale lovgivning er blevet ændret, eller hvis det i forbindelse med yderligere udveksling af oplysninger om sagen viser sig, at de omstændigheder, der omtales i artikel 24, stk. 1, eller artikel 25, i SIS II-afgørelsen ikke længere foreligger.

Der benyttes følgende procedure:

a) Det Sirenekontor, der tidligere anmodede om indsættelse af påtegningen, skal anmode Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat om at slette påtegningen ved brug af en **F-formular**. Til dette formål benyttes felt 075 ([20]). For yderligere oplysninger vedrørende den nationale lovgivning anvendes felt 080 og, hvor det er relevant, til indsættelse af supplerende oplysninger, som begrunder årsagen til sletningen af påtegningen og andre supplerende oplysninger om indberetningen, anvendes felt 083.

b) Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat skal slette påtegningen med det samme.

([20]) For den tekniske gennemførelse se dokumentet om udveksling af oplysninger mellem Sirenekontorer, som der henvises til i afsnit 1.10.2.

2.7. **Oplysninger, der er juridisk eller faktuelt ukorrekte (artikel 34 i SIS II-forordningen og artikel 49 i SIS II-afgørelsen)**

Hvis det konstateres, at der er faktuelt ukorrekte oplysninger eller ulovligt lagrede oplysninger i SIS II, finder udvekslingen af supplerende oplysninger sted i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 34, stk. 2, i SIS II-forordningen og artikel 49, stk. 2, i SIS II-afgørelsen, hvori det fastsættes, at det kun er den indberettende medlemsstat, der må ændre, supplere, rette, ajourføre eller slette de oplysninger, den har registreret.

Den medlemsstat, der konstaterede, at oplysningerne indeholder en fejl, eller at oplysningerne er ulovligt lagret, skal informere den indberettende medlemsstat via sit Sirenekontor hurtigst muligt og senest 10 kalenderdage, efter at den er blevet opmærksom på fejlen. Udvekslingen af oplysninger skal ske ved brug af en **J-formular**.

a) efter konsultationen kan den indberettende medlemsstat være nødt til at slette eller rette oplysningerne i overensstemmelse med sin nationale procedure for rettelse af de pågældende oplysninger

b) Hvis der efter to måneder ikke er opnået enighed, anmoder Sirenekontoret i den medlemsstat, der opdagede fejlen, eller konstaterede, at oplysningerne var ulovligt lagret, den ansvarlige myndighed i det pågældende land om at henvise sagen til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der sammen med de berørte nationale tilsynsmyndigheder fungerer som mægler.

2.8. **Retten til at få adgang til og rette i oplysninger (artikel 41 i SIS II-forordningen og artikel 58 i SIS II-afgørelsen)**

2.8.1. *Anmodning om adgang til eller rettelse af oplysninger*

Når de nationale myndigheder skal underrettes om en anmodning om at få adgang til eller rette oplysninger, vil udvekslingen af oplysninger, medmindre andet er fastsat i national lovgivning, ske efter følgende regler:

a) Hvert Sirenekontor anvender den nationale lovgivning for så vidt angår retten til at få adgang til personoplysninger. Afhængig af sagens omstændigheder og i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse, videresender Sirenekontorerne de anmodninger om adgang til eller om rettelse af oplysninger, de får forelagt, til de ansvarlige nationale myndigheder, eller de træffer afgørelse om disse anmodninger i det omfang, de har beføjelse til det.

b) Hvis de kompetente nationale myndigheder anmoder herom, fremsender Sirenekontorerne i de berørte medlemsstater i overensstemmelse med national lovgivning oplysninger om udøvelsen af retten til adgang til oplysninger.

2.8.2. *Udveksling af oplysninger om anmodninger om adgang til andre medlemsstaters indberetninger*

Oplysninger om anmodninger om adgang til indberetninger, som en anden medlemsstat har optaget i SIS II, udveksles via de nationale Sirenekontorer ved brug af en **K-formular** for personer og en **M-formular** for genstande.

Der benyttes følgende procedure:

a) Anmodningen om adgang sendes hurtigst muligt til Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat, så det kan tage stilling

b) Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat underretter Sirenekontoret i den medlemsstat, der modtager en anmodning om adgang, om sin stillingtagen

c) Svaret fra Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat tager hensyn til den frist for behandling af anmodninger, som Sirenekontoret i den medlemsstat, der modtager en anmodning om adgang, har fastsat

d) Sirenekontoret i den medlemsstat, der modtager en anmodning fra en person om adgang, rettelse eller sletning skal træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at sikre et rettidigt svar.

Hvis Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat meddeler sin stillingtagen til Sirenekontoret i den medlemsstat, der modtog anmodningen om adgang, træffer dette Sirenekontor i henhold til national lovgivning og inden for rammerne af dets kompetence afgørelse om anmodningen eller sørger for, at denne stillingtagen hurtigst muligt meddeles den myndighed, som har kompetence til at træffe afgørelse om anmodningen.

2.8.3. *Udveksling af oplysninger om anmodninger om at rette eller slette oplysninger i andre medlemsstaters indberetninger*

Når en person anmoder om at få sine oplysninger rettet eller slettet, er det kun den indberettende medlemsstat, der kan gøre det. Hvis den pågældende person henvender sig til en anden medlemsstat end den indberettende, underretter Sirenekontoret i den anmodede medlemsstat Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat ved brug af en **K-formular**, og proceduren i 2.8.2 finder anvendelse.

2.9. **Sletning, når betingelserne for at opretholde indberetningen ikke længere er opfyldt**

Indberetninger i SIS II skal kun gemmes i det tidsrum, det er nødvendigt for at opfylde det formål, hvortil de blev registreret.

Så snart betingelserne for at opretholde indberetningen ikke længere er opfyldt, skal den indberettende medlemsstat straks slette indberetningen. Når en indberetning har en udløbsdato, slettes indberetningen automatisk i CS-SIS. I tilfælde af et hit finder de særlige procedurer, der er beskrevet i afsnit 3.11, 4.10, 5.7, 6.5, 7.7 og 8.4, anvendelse.

CS-SIS-sletningen behandles automatisk af N.SIS II.

Medlemsstaterne har mulighed for at vælge at få automatisk besked om sletning af en indberetning.

2.10. **Registrering af egennavne**

Inden for rammerne af de begrænsninger, de nationale systemer har fastsat for registrering af og adgang til oplysninger, registreres egennavne (fornavne og efternavne) i SIS II i det format (skrift og stavning), der anvendes på officielle rejsedokumenter ifølge ICAO-standarderne for rejsedokumenter, som også bruges i translitterations- og transskriptionsfunktionaliteterne i det centrale SIS II-system. Ved udveksling af supplerende oplysninger skal SIRENE-kontorerne anvende de egennavne, som er registreret i SIS II. Både brugere og SIRENE-kontorer i de indberettende medlemsstater skal generelt anvende latinske bogstaver til registrering af oplysninger i SIS II, jf. dog translitterations- og transskriptionsreglerne i tillæg 1.

Når det er nødvendigt at udveksle supplerende oplysninger om en person, som ikke er indberettet, men som eventuelt kan relateres til en sådan indberetning (f.eks. en person, som ledsager en forsvundet mindreårig), skal præsentationen og stavningen af navnet følge reglerne i tillæg 1 og formidles med latinske bogstaver og i originalt format, hvis den medlemsstat, der stiller oplysningerne til rådighed, også har mulighed for at indføre specialtegn i det originale format.

2.11. **Forskellige identitetskategorier**

Bekræftet identitet

Ved en bekræftet identitet forstås, at identiteten er blevet bekræftet på grundlag af ægte identitetsdokumenter, et pas eller en erklæring fra de kompetente myndigheder.

Ikke-bekræftet identitet

Ved ikke-bekræftet identitet menes, at der ikke er tilstrækkeligt bevis for den pågældendes identitet.

Identitetsmisbrug

Der er tale om identitetsmisbrug (efternavn, fornavn, fødselsdato), hvis en person, der er registreret i SIS II, bruger en anden eksisterende persons identitet. Det kan f.eks. ske, når et dokument bruges til skade for den egentlige ejer.

Kaldenavn (alias)

Ved kaldenavn forstås en fiktiv identitet, som en person, der er kendt under andre identiteter, har påtaget sig.

2.11.1. *Identitetsmisbrug (artikel 36 i SIS II-forordningen og artikel 51 i SIS II-afgørelsen)*

Da sager om misbrug af identitet er komplekse, skal den indberettende medlemsstat, når den bliver opmærksom på, at en person, der er indberettet i SIS II, misbruger en anden persons identitet, kontrollere, om det er nødvendigt at beholde den misbrugte identitet i SIS II-indberetningen.

Så snart det er fastslået, at en persons identitet er blevet misbrugt, skal der med dennes persons udtrykkelige samtykke tilføjes yderligere oplysninger til indberetningen i SIS II for at undgå eventuelle negative følger af fejlidentifikation. Den person, hvis identitet er blevet misbrugt, kan i henhold til de nationale procedurer give den kompetente myndighed de oplysninger, der er specificeret i artikel 36, stk. 3, i SIS II-forordningen og artikel 51, stk. 3, i SIS II-afgørelsen. Enhver person, hvis identitet er blevet misbrugt, har ret til at trække sit samtykke til behandling af oplysningerne tilbage.

Den indberettende medlemsstat er ansvarlig for at indsætte kommentaren »misbrugt identitet« i indberetningen og for at registrere supplerende oplysninger om den person, hvis identitet misbruges, f.eks. billeder, fingeraftryk og oplysninger om eventuelle gyldige identitetsdokumenter.

Når en medlemsstat opdager, at en indberetning vedrørende en person, der er registreret af en anden medlemsstat, vedrører identitetsmisbrug og det er fastslået, at den pågældende persons identitet misbruges, informerer den Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat ved brug af en **Q-formular**, således at oplysningerne om identitetsmisbrug kan tilføjes SIS II-indberetningen.

Under hensyntagen til formålet med at optage oplysninger af denne art skal der også til indberetningen tilføjes de tilgængelige billeder og fingeraftryk af den person, hvis identitet er blevet misbrugt. For at der er tale om identitetsmisbrug skal en uskyldig persons oplysninger matche en eksisterende identitet i en indberetning. **Q-formularen** skal indeholde identitetsoplysninger, herunder antal kaldenavne, således at den indberettende medlemsstat kan kontrollere, hvilken identitet i indberetningen, formularen henviser til. De obligatoriske felter ved udfyldning af **Q-formularen** i disse tilfælde er angivet i tillæg 3.

Oplysninger om den person, der har været udsat for identitetsmisbrug, må kun stilles til rådighed med henblik på at fastlægge identiteten på den person, der kontrolleres, og de må under ingen omstændigheder bruges til andre formål. Oplysninger vedrørende identitetsmisbrug, herunder fingeraftryk og billeder, skal slettes samtidig med indberetningen eller tidligere, hvis den berørte person anmoder herom.

2.11.2. *Registrering af et kaldenavn*

For at undgå uforenelige indberetninger på grund af optagelse af et kaldenavn eller undgå problemer for uskyldige ofre og sikre en tilstrækkelig datakvalitet, skal medlemsstaterne i videst muligt omfang, underrette hinanden om kaldenavne og fremsende alle relevante oplysninger om den eftersøgte persons virkelige identitet.

Det er den indberettende medlemsstat, der er ansvarlig for at få kaldenavne tilføjet. Hvis en anden medlemsstat opdager et kaldenavn, skal den underrette den indberettende medlemsstat ved brug af en **M-formular**.

2.11.3. *Yderligere oplysninger med henblik på at fastslå en persons identitet*

Den indberettende medlemsstats Sirenekontor kan også, hvis oplysningerne i SIS II er utilstrækkelige, meddele yderligere oplysninger efter konsultation, på eget initiativ eller efter anmodning fra en anden medlemsstat, for at bistå med at fastslå en persons identitet. Til det formål anvendes **L-formularen** (med bilag). Det drejer sig især om:

— udstedelsessted for det pas eller identitetskort, som den eftersøgte person er i besiddelse af

— passets eller identitetskortets nummer, udstedelsesdato og -sted, den udstedende myndighed samt udløbsdato

— beskrivelse af den eftersøgte person

— efternavn og fornavn på den eftersøgte persons far og mor

— andre mulige stavemåder for den eftersøgte persons efternavn og fornavne

— billeder og fingeraftryk, hvis de foreligger

— den sidst kendte adresse.

Disse oplysninger skal så vidt muligt stilles til rådighed i Sirenekontorerne eller umiddelbart og konstant være tilgængelige for dem til hurtig fremsendelse.

Det fælles mål er at mindske risikoen for, at en forkert person, hvis identitet minder om den indberettede persons identitet, tilbageholdes.

2.12. **Udveksling af oplysninger i tilfælde af indbyrdes forbundne indberetninger**

Hvert link gør det muligt at etablere en forbindelse mellem mindst to indberetninger.

En medlemsstat kan skabe et link mellem indberetninger, den registrerer i SIS II, og kun den medlemsstat kan ændre eller slette linket. Linkene skal kun være synlige for brugere, når de har korrekt brugeradgang, der giver mulighed for, at mindst to indberetninger i linket er synlige for dem. Medlemsstaterne sikrer, at der kun er autoriseret adgang til linkene.

2.12.1. *Operationelle regler*

Linkene mellem indberetninger kræver ikke særlige procedurer for udveksling af supplerende oplysninger. Følgende principper skal dog følges:

I tilfælde af et hit på hver af de to eller flere indbyrdes forbundne indberetninger, sender Sirenekontoret i den fuldbyrdende medlemsstat en **G-formular** for hver af dem med en angivelse i felt 086 om, at andre **G-formularer** til de tilknyttede indberetninger vil blive fremsendt.

Der skal ikke sendes en formular i forbindelse med indberetninger, som, selv om de var knyttet til en indberetning, der gav et hit, ikke var genstanden for hittet. Hvis der imidlertid er en tilknyttet indberetning vedrørende overgivelse/udlevering eller vedrørende en forsvunden person (med hensyn til deres egen beskyttelse eller for at undgå trusler), meddeles dette eventuelt ved brug af en **M-formular**, hvis oplysningerne foreligger.

2.13. **Format og kvalitet af de biometriske oplysninger i SIS II**

I henhold til artikel 23, stk. 2, i SIS II-afgørelsen skal der tilføjes billeder og fingeraftryk af personen til indberetningen, når de foreligger.

Sirenekontorerne skal kunne udveksle fingeraftryk og billeder med henblik på at supplere indberetningen og/eller støtte gennemførelsen af den ønskede foranstaltning. Når en medlemsstat har et billede eller fingeraftryk af en person, for hvem en anden medlemsstat har registreret en indberetning, kan den sende billederne og fingeraftrykkene i en vedhæftet fil til den indberettende medlemsstat, således at sidstnævnte kan supplere indberetningen.

Denne udveksling finder sted, for så vidt andet ikke er fastsat inden for rammerne af det politimæssige samarbejde i medfør af rammeafgørelse 2006/960/RIA.

2.13.1. *Yderligere anvendelse af udvekslede oplysninger, herunder arkivering*

Begrænsninger vedrørende anvendelsen af oplysninger, der er angivet i indberetninger i SIS II, er fastsat i SIS II-retsgrundlaget. Al yderligere anvendelse af billeder og fingeraftryk, der udveksles, herunder arkivering, skal ske i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i SIS II-retsgrundlaget og gældende nationale bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger i henhold til direktiv 95/46/EF og rammeafgørelse 2008/977/RIA.

En eventuel lagring af fingeraftryk på nationalt plan skal fuldt ud overholde databeskyttelsesreglerne for SIS II. Medlemsstaterne skal holde oplysninger om fingeraftryk, der downloades fra CS-SIS, adskilt fra nationale databaser for fingeraftryk, og sådanne oplysninger skal slettes samtidig med tilsvarende indberetninger og supplerende oplysninger.

2.13.2. *Udveksling af fingeraftryk og billeder*

Der benyttes følgende procedure:

a) Det afsendende Sirenekontor sender en **L-formular** ad den sædvanlige elektroniske kanal og nævner i felt 083 i **L-formularen**, at fingeraftrykkene og billederne sendes for at supplere indberetningen i SIS II

b) Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat tilføjer fingeraftrykkene eller billederne til indberetningen i SIS II eller sender dem til den kompetente myndighed for at supplere indberetningen.

2.13.3. *Tekniske krav*

Fingeraftryk og billeder skal indsamles og sendes i overensstemmelse med de standarder, der fastsættes i gennemførelsesbestemmelserne for registrering af biometriske oplysninger i SIS II.

Hvert Sirenekontor skal opfylde disse tekniske krav.

2.13.4. *De biometriske oplysningers format og kvalitet*

Alle biometriske oplysninger, der optages i systemet, skal have været genstand for en specifik kvalitetskontrol for at sikre en minimumskvalitet, der er fælles for alle SIS II-brugere.

Inden de optages, skal de kontrolleres på nationalt plan for at sikre, at:

a) oplysningerne om fingeraftrykkene er i overensstemmelse med det specificerede format ANSI/NIST — ITL 1-2000, der er indført med henblik på Interpol og tilpasset SIS II

b) billeder, der kun skal anvendes til at bekræfte identiteten på en person, der er blevet lokaliseret som følge af en alfanumerisk søgning i SIS II, opfylder følgende krav: fuldstændige frontalbilleder af ansigtet skal så vidt muligt være i størrelsesforholdet 3:4 eller 4:5. Når det muligt, skal der anvendes en opløsning på mindst 480 × 600 pixel med en farvedybde på 24 bit. Hvis billedet skal scannes, skal billedstørrelsen så vidt muligt ikke være under ca. 200 Kbyte.

2.14. **Særlige typer eftersøgninger**

2.14.1. *Målrettet geografisk eftersøgning*

En målrettet geografisk eftersøgning udføres i en situation, hvor en medlemsstat har klare beviser for, hvor en eftersøgt person eller genstand, der er omfattet af en indberetning, befinder sig inden for et begrænset geografisk område.

Målrettede geografiske eftersøgninger i Schengenområdet skal ske på grundlag af en indberetning i SIS II. Når en persons eller en genstands opholdssted er kendt, kan felt 311 (Vigtig bemærkning) udfyldes med angivelse af en geografisk eftersøgning og udvælgelse af de relevante lande. Hvis en eftersøgt persons opholdssted kendes, når der optages en indberetning vedrørende den pågældende, der begæres anholdt, skal felt 061 på **A-formularen** endvidere omfatte oplysninger herom. I alle andre tilfælde, herunder meddelelse om, hvor genstande befinder sig, skal der anvendes en **M-formular** (felt 083). Der skal registreres en indberetning om den eftersøgte person i SIS II for at sikre, at en anmodning om foranstaltninger straks kan gennemføres (artikel 9, stk. 3, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA ([21])).

Når genstanden for en geografisk eftersøgning er lokaliseret på et andet sted end det sted, der er opgivet i den geografiske eftersøgning, skal Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat nævne dette ved brug af en **M-formular,** for den/de medlemsstat/-er, der er involveret i den geografiske eftersøgning for at få al dertil relateret arbejde standset.

2.14.2. *Eftersøgning med deltagelse af særlige politienheder til målrettet eftersøgning (FAST)*

Sirenekontorerne i de anmodede medlemsstater kan i egnede tilfælde benytte sig af de særlige politienheder, som gennemfører målrettede eftersøgninger (*Fugitive, Active Search Teams*, FAST). Indberetning i SIS II bør ikke erstattes af ovennævnte politienheders internationale samarbejde. Et sådant samarbejde må ikke kollidere med Sirenekontorets funktion som samlingspunkt for eftersøgninger ved hjælp af SIS II.

Samarbejde skal, hvor det er relevant, etableres for at sikre, at Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat er blevet informeret af sine nationale særlige politienheder til målrettet eftersøgning om alle igangværende eftersøgninger, der har relation til en indberetning registreret i SIS II. Hvor det er relevant, skal dette Sirenekontor fremsende disse oplysninger til de andre Sirenekontorer. En koordineret ENFAST-operation (*Europæisk netværk af hold til aktiv eftersøgning af efterlyste personer på flugt*), der medfører samarbejde med Sirenekontoret, skal indberettes på forhånd til Sirenekontoret.

Sirenekontorerne skal sikre en hurtig strøm af supplerende oplysninger, herunder oplysninger om et hit, til de nationale særlige politienheder til målrettet eftersøgning, hvis sidstnævnte er involveret i eftersøgningen.

3. INDBERETNINGER OM PERSONER, DER BEGÆRES ANHOLDT MED HENBLIK PÅ OVERGIVELSE ELLER UDLEVERING (ARTIKEL 26 I SIS II-AFGØRELSEN)

3.1. **Registrering af en indberetning**

De fleste af de indberetninger vedrørende personer, der begæres anholdt, vil være ledsaget af en europæisk arrestordre. Med en indberetning vedrørende personer, der begæres anholdt, er det dog også muligt at foretage en midlertidig anholdelse, indtil der foreligger en udleveringsbegæring, jf. artikel 16 i den europæiske konvention om udlevering.

Den europæiske arrestordre/udleveringsbegæring skal være udstedt af en retlig myndighed med beføjelse til at udføre denne funktion i den indberettende medlemsstat.

Ved registrering af en indberetning vedrørende anholdelse med henblik på overgivelse skal der registreres en kopi af den originale europæiske arrestordre i SIS II. Der kan optages en oversættelse af den europæiske arrestordre på et eller flere officielle EU-sprog.

Derudover skal der tilføjes billeder og fingeraftryk af personen til indberetningen, når de foreligger.

De relevante oplysninger, herunder en europæisk arrestordre eller en udleveringsbegæring for de personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse eller udlevering, skal være tilgængelige for Sirenekontoret, når indberetningen registreres. Det skal kontrolleres, at oplysningerne er fuldstændige og korrekt præsenteret.

([21]) Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EUT L 190 af 18.7.2002, s. 1).

Medlemsstaterne skal kunne registrere mere end én europæisk arrestordre pr. indberetning om personer, der begæres anholdt. Det påhviler den indberettende medlemsstat at slette en europæisk arrestordre, der ikke længere er gyldig, at kontrollere, om der er andre europæiske arrestordrer knyttet til en indberetning og om nødvendigt udvide indberetningen.

Ud over en europæisk arrestordre, som en medlemsstat har vedlagt en indberetning vedrørende en person, der begæres anholdt, skal det også være muligt at vedlægge oversættelser af europæiske arrestordrer, eventuelt i særskilte binære filer.

For så vidt angår scannede dokumenter, der skal knyttes til indberetninger, skal der så vidt muligt anvendes en minimumsopløsning på 150 DPI.

3.2. **Flere indberetninger**

For så vidt angår de generelle procedurer henvises til afsnit 2.2.

Endvidere gælder følgende:

Flere medlemsstater kan optage en indberetning med henblik på anholdelse af samme person. Hvis to eller flere medlemsstater har registreret en indberetning for samme person, skal beslutningen om, hvilken arrestordre der skal fuldbyrdes ved en eventuel anholdelse, træffes af den fuldbyrdende retlige myndighed i den medlemsstat, hvor anholdelsen finder sted. Sirenekontoret i den fuldbyrdende medlemsstat skal sende en **G-formular** til hver berørt medlemsstat.

3.3. **Identitetsmisbrug**

Se den generelle procedure i punkt 2.11.1.

3.4. **Registrering af et kaldenavn**

Se den generelle procedure i punkt 2.11.2.

I tilfælde af indberetninger vedrørende personer, der begæres anholdt, skal Sirenekontoret benytte felt 011 i **A-formularen** ([22]) (på tidspunktet for registrering af indberetningen) eller efterfølgende **M-formularen**, når det informerer de øvrige medlemsstater om kaldenavne i forbindelse med en indberetning vedrørende personer, der begæres anholdt, hvis disse oplysninger er tilgængelige for Sirenekontoret.

3.5. **Fremsendelse af supplerende oplysninger til medlemsstaterne**

Ved registrering af en indberetning skal alle supplerende oplysninger vedrørende indberetningen sendes til alle medlemsstater.

De oplysninger, der er nævnt i afsnit 3.5.1 skal sendes til alle de andre Sirenekontorer ved brug af **A-formularen** samtidig med registrering af indberetningen. Eventuelle supplerende oplysninger, der er nødvendige for at fastslå identiteten, fremsendes efter samråd med og/eller efter anmodning fra en anden medlemsstat.

Hvis der findes flere europæiske arrestordrer eller udleveringsbegæringer for samme person, udfyldes særskilte **A-formularer** for hver europæisk arrestordre eller udleveringsbegæring.

Der skal være tilstrækkelige oplysninger i den europæiske arrestordre/udleveringsbegæringen og i **A-formularen** (navnlig litra e) i afsnittet om den europæiske arrestordre: »beskrivelse af omstændighederne ved lovovertrædelse(n)/(rne), herunder tidspunkt og sted«, felt 042, 043, 044, 045: »beskrivelse af handlingen«) til, at andre Sirenekontorer kan kontrollere indberetningen. Tillæg 3 stipulerer de krævede oplysninger og forbindelsen til felterne på den europæiske arrestordre.

Hvis en europæisk arrestordre erstattes eller ophæves, skal det angives i felt 267 på **A-formularen** (Udleverings-begæring/Migreret) ved brug af følgende formulering: »*Denne formular erstatter formular (referencenummer) vedrørende europæisk arrestordre (referencenummer) udstedt den (dato)*«.

3.5.1. *Supplerende oplysninger, der skal fremsendes i forbindelse med en foreløbig anholdelse*

3.5.1.1. Ved registrering af en indberetning, der er baseret på både en europæisk arrestordre og en udleveringsbegæring

Ved registrering af en indberetning vedrørende en person, der begæres anholdt med henblik på udlevering, sendes de supplerende oplysninger til alle medlemsstater ved brug af en **A-formular**. Hvis oplysningerne i indberetningen og de supplerende oplysninger, der sendes til medlemsstaterne vedrørende den europæiske arrestordre, ikke er tilstrækkelige med henblik på udlevering, gives der yderligere oplysninger.

I felt 239 anføres det, at formularen vedrører både en europæisk arrestordre og en udleveringsbegæring.

([22]) For den tekniske gennemførelse se dokumentet om udveksling af oplysninger mellem Sirenekontorer, som der henvises til i afsnit 1.10.2.

3.5.1.2. Ved registrering af en indberetning, der udelukkende er baseret på en udleveringsbegæring

Ved registrering af en indberetning vedrørende en person, der begæres anholdt med henblik på udlevering, sendes de supplerende oplysninger til alle medlemsstater ved brug af en **A-formular**.

I felt 239 anføres det, at formularen vedrører en udleveringsbegæring.

3.6. **Indsættelse af en påtegning**

For så vidt angår de generelle procedurer henvises til afsnit 2.6.

Hvis det er muligt at fuldbyrde mindst en af de europæiske arrestordrer, der er vedlagt indberetningen, indsættes der ikke en påtegning i indberetningen.

Hvis en europæisk arrestordre vedrører mere end en overtrædelse, og hvis der kan ske overgivelse på grundlag af mindst en af overtrædelserne, indsættes der ikke en påtegning ved indberetningen.

Som understreget i afsnit 2.6 skal en indberetning med en påtegning i henhold til artikel 26 i SIS II-afgørelsen i påtegningens gyldighedsperiode anses for at være registreret med henblik på at give meddelelse om den persons opholdssted, som indberetningen vedrører.

3.6.1. *Anmodning om systematisk indsættelse af en påtegning for personer, der begæres anholdt med henblik på udlevering, i de tilfælde, hvor rammeafgørelse 2002/584/RIA ikke finder anvendelse*

Der benyttes følgende procedure:

a) I tilfælde af indberetninger vedrørende personer, der begæres anholdt med henblik på udlevering, hvor rammeafgørelse 2002/584/RIA ikke finder anvendelse, kan et Sirenekontor bede andre Sirenekontorer om systematisk at indsætte en påtegning i indberetninger efter artikel 26 i SIS II-afgørelsen for egne statsborgere.

b) Et Sirenekontor, der ønsker at benytte sig af denne mulighed, skal sende en skriftlig anmodning herom til de andre Sirenekontorer.

c) Alle Sirenekontorer, der modtager en sådan anmodning, skal indsætte en påtegning for den omhandlede medlemsstat, så snart indberetningen er registreret.

d) Påtegningen skal være gældende, indtil det anmodende Sirenekontor anmoder om sletning heraf.

3.7. **Sirenekontorernes fremgangsmåde ved modtagelse af en indberetning vedrørende en person, der begæres anholdt**

Når et Sirenekontor modtager en **A-formular**, skal det snarest muligt søge i alle tilgængelige kilder for at forsøge at finde frem til personens opholdssted. Hvis de oplysninger, den indberettende medlemsstat har fremsendt, ikke er tilstrækkelige til, at den modtagende medlemsstat kan acceptere anmodningen, skal dette ikke forhindre, at der gennemføres søgninger. De modtagende medlemsstater skal foretage søgninger i det omfang, det er tilladt i henhold til national lovgivning.

Hvis indberetningen vedrørende en person, der begæres anholdt, valideres, og personen lokaliseres eller anholdes i en medlemsstat, kan det modtagende Sirenekontor fremsende oplysningerne i **A-formularen** til den myndighed i medlemsstaten, der er ansvarlig for fuldbyrdelsen af den europæiske arrestordre eller udleveringsbegæringen. Hvis den originale europæiske arrestordre eller udleveringsbegæringen kræves, kan den retlige myndighed i den indberettende medlemsstat sende den direkte til den fuldbyrdende retlige myndighed (medmindre andet er fastsat i national ret i den indberettende eller den fuldbyrdende medlemsstat).

3.8. **Udveksling af oplysninger i tilfælde af et hit.**

Se den generelle procedure i afsnit 2.3.

Endvidere gælder følgende:

a) Et hit på en person, for hvem der er optaget en indberetning med henblik på anholdelse, skal altid omgående meddeles den indberettende medlemsstats Sirenekontor. Efter fremsendelse af **G-formularen** skal den fuldbyrdende medlemsstats Sirenekontor desuden give meddelelse om hittet til den indberettende medlemsstats Sirenekontor, eventuelt pr. telefon

b) Om nødvendigt sender den indberettende medlemsstats Sirenekontor derefter alle relevante og specifikke oplysninger samt de særlige foranstaltninger, der skal træffes af Sirenekontoret i den fuldbyrdende medlemsstat

c) Den kompetente myndighed for modtagelse af den europæiske arrestordre eller udleveringsbegæringen, dens fuldstændige kontaktoplysninger (postadresse, telefonnummer og, hvis de er tilgængelige, faxnummer og e-mailadresse), referencenummer (hvis tilgængeligt), navnet på den kompetente person (hvis tilgængeligt), det pågældende sprog samt fremsendelsesfrist og -måde skal angives i felt 091 på **G-formularen**

d) Derudover skal Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat informere alle de andre Sirenekontorer om hittet ved brug af en **M-formular**, når der er etableret en klar forbindelse til bestemte medlemsstater på grundlag af sagens forhold og indledt yderligere undersøgelser

e) Sirenekontorerne kan fremsende supplerende oplysninger om indberetninger i henhold til artikel 26 i SIS II-afgørelsen, og de kan i den forbindelse handle på de retlige myndigheders vegne, når disse oplysninger falder ind under anvendelsesområdet for gensidig retshjælp.

3.9. **Udveksling af supplerende oplysninger om overgivelse eller udlevering**

Når de kompetente retlige myndigheder fremsender oplysninger til Sirenekontoret om, hvorvidt overgivelse eller udlevering kan finde sted for en person, for hvem der er udstedt en arrestordre, skal Sirenekontoret omgående meddeles den indberettende medlemsstats Sirenekontor oplysningerne ved brug af en **M-formular** med påskriften »OVERGIVELSE« eller »UDLEVERING« i felt 083 ([23]). Nærmere oplysninger om overgivelses- eller udleveringsmåder skal eventuelt meddeles via Sirenekontorerne så hurtigt som muligt.

3.10. **Udveksling af supplerende oplysninger om transit gennem en anden medlemsstat**

Hvis en person skal rejse igennem en anden medlemsstat, skal Sirenekontoret i den medlemsstat, som den pågældende person skal rejse igennem, efter en anmodning fra Sirenekontoret eller den kompetente retlige myndighed i den indberettende medlemsstat, der er fremsendt af Sirenekontoret, yde den nødvendige støtte og bistand ved brug af en **M-formular** påført ordet »TRANSIT« i begyndelsen af felt 083.

3.11. **Sletning af indberetninger efter overgivelse eller udlevering**

Sletning af indberetninger om personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse eller udlevering, finder sted, når den pågældende er blevet overgivet eller udleveret til de kompetente myndigheder i den indberettende medlemsstat, men kan også finde sted, når den kompetente retlige myndighed ifølge national lovgivning har tilbagekaldt den retsafgørelse, som var grundlaget for indberetningen.

4. INDBERETNINGER VEDRØRENDE NÆGTELSE AF INDREJSE ELLER OPHOLD (ARTIKEL 24 I SIS II-FORORDNINGEN)

Indledning

Udvekslingen af oplysninger om tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af en indberetning efter artikel 24 i SIS II-forordningen, giver medlemsstaterne mulighed for at træffe afgørelse i tilfælde af en ansøgning om indrejse eller visum. Hvis den pågældende person allerede befinder sig på medlemsstatens område, giver denne udveksling de nationale myndigheder mulighed for at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på udstedelse af opholdstilladelse, visum til længerevarende ophold eller udsendelse. I dette afsnit vil henvisninger til visa vedrøre visa til længerevarende ophold, medmindre andet er anført (f.eks. visum til fornyet indrejse).

Det henhører under de myndigheder, der er ansvarlige for grænsekontrollen og udstedelsen af opholdstilladelser og visa, at gennemføre den informationsprocedure, der er fastsat i artikel 5, stk. 4, i Schengengrænsekodeksen, og de konsultationsprocedurer, der er fastsat i artikel 25 i Schengenkonventionen. Sirenekontorerne skal principielt kun inddrages i procedurerne, når det drejer sig om fremsendelse af yderligere oplysninger, som hænger direkte sammen med indberetninger (f.eks. meddelelse om et hit eller fastslåelse af en identitet), eller sletning af indberetninger.

Sirenekontorerne kan imidlertid også inddrages i fremsendelsen af supplerende oplysninger, som er nødvendige for at udsende en tredjelandsstatsborger eller nægte vedkommende indrejse, eller i fremsendelsen af supplerende oplysninger i relation til disse foranstaltninger.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF ([24]) finder ikke anvendelse i Schweiz. Hvis der er hit på en tredjelandsstatsborger, som er omfattet af retten til fri bevægelighed, skal de normale konsultationsprocedurer indledes mellem Schweiz, den indberettende medlemsstat og enhver anden medlemsstat, som måtte have relevante oplysninger om tredjelandsstatsborgerens ret til fri bevægelighed.

4.1. **Registrering af en indberetning**

I henhold til artikel 25 i SIS II-forordningen gælder der særlige regler for tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af retten til fri bevægelighed, jf. direktiv 2004/38/EF. Sirenekontoret skal så vidt muligt stille de oplysninger til rådighed, der blev anvendt til at vurdere, om indberetningen med henblik på nægtelse af indrejse eller ophold vedrørte en person, der var omfattet af retten til fri bevægelighed ([25]). I særlige tilfælde af registrering af en indberetning vedrørende en tredjelandsstatsborger, som er omfattet af retten til fri bevægelighed, skal Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat sende en **M-formular** til alle de andre medlemsstater på grundlag af de oplysninger, som den indberettende myndighed har fremsendt (se afsnit 4.6 og 4.7).

([23]) Se også afsnit 1.13.1 vedrørende angivelse af sagens hastende karakter i Sireneformularer.

([24]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

([25]) I artikel 30 i direktiv 2004/38/EF fastsættes det, at en person, der nægtes indrejse, skal have en fuldstændig skriftlig meddelelse om grundlaget for denne afgørelse, medmindre hensynet til statens sikkerhed er til hinder herfor.

I artikel 26 i SIS II-forordningen fastsættes det desuden, at forudsat visse betingelser er opfyldt, optages der også oplysninger i SIS II med henblik på nægtelse af indrejse eller ophold om tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af en restriktiv foranstaltning med henblik på at forhindre indrejse i eller transit gennem medlemsstaternes område, som er truffet i overensstemmelse med artikel 29 i traktaten om Den Europæiske Union ([26]). Indberetningerne registreres og ajourføres af den kompetente myndighed i den medlemsstat, der har formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union på tidspunktet for foranstaltningens vedtagelse. Hvis denne medlemsstat ikke har adgang til SIS II eller indberetninger efter artikel 24 i SIS II-forordningen, påhviler ansvaret den medlemsstat, der har det efterfølgende formandskab og har adgang til SIS II, herunder adgang til indberetninger efter artikel 24 i SIS II-forordningen.

Medlemsstaterne skal indføre de procedurer, der er nødvendige for at registrere, ajourføre og slette sådanne indberetninger.

4.2. **Flere indberetninger om samme person**

Se den generelle procedure i afsnit 2.2.

4.3. **Identitetsmisbrug**

Se den generelle procedure i afsnit 2.11.1.

Der kan opstå problemer, når en tredjelandsstatsborger, der er omfattet af en indberetning om nægtelse af indrejse eller ophold, på ulovlig vis bruger en unionsborgers identitet til at forsøge at opnå indrejse. Hvis en sådan situation opdages, kan de kompetente myndigheder i medlemsstaterne gøres bekendt med den korrekte brug af identitetsmisbrugsfunktionen i SIS II. Indberetninger om nægtelse af indrejse skal ikke foretages under anvendelse af hovedidentiteten for en statsborger i en medlemsstat.

4.4. **Registrering af et kaldenavn**

For så vidt angår de generelle regler henvises til punkt 2.11.2.

4.5. **Udveksling af oplysninger ved udstedelse af opholdstilladelser og visa**

Der benyttes følgende procedure:

a) Med forbehold for den særlige procedure vedrørende udveksling af oplysninger, jf. artikel 25 i Schengenkonventionen, og med forbehold af afsnit 4.8, der omhandler udveksling af oplysninger efter et hit vedrørende en tredjelandsstatsborger, der er omfattet af retten til fri bevægelighed (i det tilfælde er det obligatorisk at konsultere Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat), kan den fuldbyrdende medlemsstat informere den indberettende medlemsstat om, at der har været hit på indberetningen om nægtelse af indrejse i forbindelse med proceduren for udstedelse af en opholdstilladelse eller et visum. Den indberettende medlemsstat kan herefter informere de øvrige medlemsstater ved brug af en **M-formular**, hvis den finder det relevant.

b) Hvis de berørte medlemsstaters Sirenekontorer anmodes om det, kan de i henhold til national lovgivning bistå med at videresende de nødvendige oplysninger til de myndigheder, der er ansvarlige for udstedelsen af opholdstilladelser og visa.

Særlige procedurer i henhold til artikel 25 i Schengenkonventionen

Procedure i henhold til artikel 25, stk. 1, i Schengenkonventionen

Hvis en medlemsstat, der overvejer at udstede en opholdstilladelse eller et visum, opdager, at den pågældende ansøger er omfattet af en indberetning om nægtelse af indrejse eller ophold fra en anden medlemsstat, skal den konsultere den indberettende medlemsstat via Sirenekontorerne. Den medlemsstat, der overvejer at udstede en opholdstilladelse eller et visum, skal bruge en **N-formular** til at underrette den indberettende medlemsstat om sin beslutning om at udstede en opholdstilladelse eller et visum. Hvis medlemsstaten beslutter at udstede en opholdstilladelse eller et visum, skal indberetningen slettes. Den pågældende person kan dog sættes på en medlemsstats nationale liste over indberetninger om nægtelse af indrejse.

([26]) Artikel 26 i SIS II-forordningen henviser til artikel 15 i traktaten om Den Europæiske Union. Efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse blev denne artikel 15 imidlertid til artikel 29 i den konsoliderede udgave af traktaten om Den Europæiske Union.

Procedure i henhold til artikel 25, stk. 2, i Schengenkonventionen

Hvis en medlemsstat, der har registreret en indberetning om nægtelse af indrejse eller ophold, finder ud af, at den indberettende person har fået udstedt en opholdstilladelse eller et visum, skal den indlede en konsultationsprocedure med den medlemsstat, der udstedte opholdstilladelsen eller visummet, via Sirenekontorerne. Den medlemsstat, der har udstedt en opholdstilladelse eller et visum, skal bruge en **O-formular** til at underrette den indberettende medlemsstat om sin beslutning om eventuelt at inddrage opholdstilladelsen eller visummet. Hvis medlemsstaten beslutter at bevare opholdstilladelsen eller visummet, skal indberetningen slettes. Den pågældende person kan dog sættes på en medlemsstats nationale liste over indberetninger om nægtelse af indrejse.

Der skal også foretages en konsultation via Sirenekontorerne ved brug af en **O-formular** hvis den medlemsstat, der udstedte opholdstilladelsen eller visummet, senere opdager, at der i SIS II findes en indberetning om nægtelse af indrejse eller ophold for den pågældende person ([27]).

Hvis en tredje medlemsstat (dvs. hverken den, der udstedte opholdstilladelsen/visummet, eller den indberettende medlemsstat) opdager, at der findes en indberetning om en tredjelandsstatsborger, der har opholdstilladelse eller visum i en af medlemsstaterne, informerer den både den medlemsstat, der udstedte opholdstilladelsen/visummet, og den indberettende medlemsstat, via Sirenekontorerne ved brug af en **H-formular**.

Hvis proceduren i artikel 25 i Schengenkonventionen medfører sletning af en indberetning om nægtelse af indrejse eller ophold, yder Sirenekontorerne bistand i henhold til den nationale lovgivning, for så vidt de bliver anmodet om det.

Særlige procedurer i henhold til artikel 5, stk. 4, litra a) og c), i Schengengrænsekodeksen

4.5.1. *Procedure i sager, der falder ind under artikel 5, stk. 4, litra a)*

I henhold til artikel 5, stk. 4, litra a), i Schengengrænsekodeksen skal en tredjelandsstatsborger, der er omfattet af en indberetning om nægtelse af indrejse eller ophold, og som samtidig har en opholdstilladelse, et længerevarende visum eller et visum til fornyet indrejse udstedt af en af medlemsstaterne, kunne indrejse med henblik på transit i den medlemsstat, der udstedte opholdstilladelsen eller visummet til fornyet indrejse, når den pågældende passerer grænserne i en tredje medlemsstat. Den pågældende kan nægtes indrejse, hvis den pågældende medlemsstat har foretaget en national indberetning om nægtelse af indrejse. I begge tilfælde skal Sirenekontoret i den medlemsstat, som den pågældende ønsker at indrejse i, på den kompetente myndigheds anmodning sende Sirenekontorerne i de to pågældende medlemsstater en meddelelse (en **H-formular**, hvis transit var tilladt/en **G-formular**, hvis indrejse blev afvist), der informerer dem om modsigelsen og anmoder dem om at konsultere hinanden for enten at slette indberetningen i SIS II eller inddrage opholdstilladelsen. Den kan også anmode om at blive orienteret om resultatet af en konsultation.

Hvis den pågældende tredjelandsstatsborger forsøger at indrejse i den medlemsstat, der har registreret indberetningen i SIS, kan denne medlemsstat nægte den pågældende indrejse. På den kompetente myndigheds anmodning skal Sirenekontoret i denne medlemsstat dog konsultere Sirenekontoret i den medlemsstat, der udstedte opholdstilladelsen eller visummet, således at den kompetente myndighed får mulighed for at tage stilling til, om der er tilstrækkeligt grundlag for at inddrage opholdstilladelsen/visummet. Den medlemsstat, der har udstedt en opholdstilladelse eller et visum, skal bruge en **O-formular** til at underrette den indberettende medlemsstat om sin beslutning om eventuelt at inddrage opholdstilladelsen eller visummet. Hvis medlemsstaten beslutter at bevare opholdstilladelsen eller visummet, skal indberetningen slettes. Den pågældende person kan dog sættes på en medlemsstats nationale liste over indberetninger om nægtelse af indrejse.

Hvis den pågældende forsøger at indrejse i den medlemsstat, der udstedte opholdstilladelsen eller visummet, skal vedkommende kunne indrejse på dens område, men den pågældende medlemsstats Sirenekontor skal på den kompetente myndigheds anmodning konsultere Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat, således at de pågældende kompetente myndigheder kan tage stilling til, om opholdstilladelsen eller visummet skal inddrages eller indberetningen slettes. Den medlemsstat, der har udstedt en opholdstilladelse eller et visum, skal

([27]) I tilfælde af indberetninger om nægtelse af indrejse for familiemedlemmer til EU-borgere er det nødvendigt at minde om, at det ikke er muligt rutinemæssigt at konsultere SIS II forud for udstedelsen af en opholdstilladelse til de pågældende. I artikel 10 i direktiv 2004/38/EF findes en liste over de betingelser, tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til EU-borgere, skal opfylde for at få opholdstilladelse i mere end tre måneder i værtsmedlemsstaten. Listen, der er udtømmende, tillader ikke, at der foretages en rutinemæssig konsultation i SIS forud for udstedelsen af opholdskort. I direktivets artikel 27, stk. 3, præciseres det, at medlemsstaterne, når de skønner det påkrævet, kan anmode om oplysninger fra andre medlemsstater udelukkende vedrørende eventuelle tidligere straffe (dvs. ikke alle oplysninger i SIS II). Sådanne forespørgsler må ikke antage en systematisk karakter.

bruge en **O-formular** til at underrette den indberettende medlemsstat om sin beslutning om eventuelt at inddrage opholdstilladelsen eller visummet. Hvis medlemsstaten beslutter at bevare opholdstilladelsen eller visummet, skal indberetningen slettes. Den pågældende person kan dog sættes på en medlemsstats nationale liste over indberetninger om nægtelse af indrejse.

4.5.2. *Procedure i sager, der falder ind under artikel 5, stk. 4, litra c)*

I henhold til artikel 5, stk. 4, litra c), kan en medlemsstat af humanitære grunde eller af hensyn til nationale interesser eller internationale forpligtelser afvige fra princippet om, at en person, der er omfattet af en indberetning om nægtelse af indrejse, skal nægtes indrejse. På den kompetente myndigheds anmodning skal Sirenekontoret i den medlemsstat, der tillod indrejse, informere Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat herom ved brug af en **H-formular**.

4.6. **Fælles regler for procedurer, der er omhandlet i afsnit 4.5**

a) Sirenekontoret i den medlemsstat, der har udstedt eller påtænker at udstede eller opretholde en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold, sender kun en **N-formular** eller **O-formular** per konsultationsprocedure for at underrette den medlemsstat, der har foretaget eller påtænker at foretage en indberetning om nægtelse af indrejse, om den endelige afgørelse om udstedelse, opretholdelse eller inddragelse af opholdstilladelsen eller visummet.

b) Konsultationsproceduren skal enten være en procedure i henhold til artikel 25, stk. 1, i Schengenkonventionen eller en procedure i henhold til artikel 25, stk. 2, i Schengenkonventionen.

c) Når der sendes en **M-, G- eller H-formular** som led i en konsultationsprocedure, kan det angives med nøgleordet »konsultationsprocedure«. (**M-formular**: felt 083; **G formular**: felt 086; **H formular**: felt 083).

4.7. **Udveksling af oplysninger ved nægtelse af indrejse eller udvisning fra Schengenområdet**

Med forbehold af de særlige procedurer vedrørende udveksling af oplysninger, jf. artikel 5, stk. 4, litra a) og c), i Schengengrænsekodeksen, og med forbehold af afsnit 4.8, der vedrører udveksling af oplysninger efter et hit vedrørende en tredjelandsstatsborger, der er omfattet af retten til fri bevægelighed (i så tilfælde er det obligatorisk at konsultere Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat), kan en medlemsstat anmode om at blive informeret om eventuelle hit på indberetninger om nægtelse af indrejse eller ophold, som den har registreret.

Sirenekontorerne i medlemsstater, der har registreret indberetninger vedrørende nægtelse af indrejse, skal ikke nødvendigvis underrettes om hit, men kan underrettes i særlige situationer. Der kan sendes en **G-formular** eller en **H-formular** afhængig af, hvilken foranstaltninger der er tale om, hvis der f.eks. anmodes om supplerende oplysninger. Der skal altid fremsendes en **G-formular**, hvis der er hit på en person, der er omfattet af retten til fri bevægelighed.

Uanset bestemmelserne i ovenstående afsnit skal alle Sirenekontorer som nævnt i afsnit 10 fremlægge statistik for hit for alle udenlandske indberetninger på deres område.

Der benyttes følgende procedure:

a) En medlemsstat kan anmode om at blive informeret om eventuelle hit på indberetninger om nægtelse af indrejse eller ophold, som den har optaget. Medlemsstater, der ønsker at benytte denne mulighed, anmoder skriftligt de øvrige medlemsstater herom.

b) Den fuldbyrdende medlemsstat kan tage initiativ til at meddele den indberettende medlemsstat, at der er hit på indberetningen, og at tredjelandsstatsborgeren er nægtet indrejse eller udsendt af Schengenområdet.

c) Når der er gennemført en foranstaltning på grundlag af et hit, sender Sirenekontoret i den fuldbyrdende medlemsstat en **G-formular** til Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat. Der sendes også en **G-formular** i tilfælde af et hit, når det er nødvendigt med flere oplysninger for at gennemføre foranstaltningen.

d) Når oplysningerne i litra c), er modtaget fra den indberettende medlemsstat:

   i) hvis foranstaltningen gennemføres, underretter den fuldbyrdende medlemsstat Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat ved brug af en **M-formular** (ikke endnu en **G-formular** for samme hit)

   ii) hvis foranstaltningen ikke gennemføres, underretter den fuldbyrdende medlemsstat Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat ved brug af en **H-formular,** eller

iii) hvis det er nødvendigt med yderligere konsultation, sker dette ved brug af en **M-formular**

iv) der anvendes en **N-** eller **O-formular** til den afsluttende formularudveksling i en konsultationsprocedure.

e) Hvis en indberettet tredjelandsstatsborger lokaliseres på en medlemsstats område, sender den indberettende medlemsstats Sirenekontor på anmodning herom de oplysninger, der er nødvendige for at udsende den pågældende person. Afhængig af den fuldbyrdende medlemsstats behov skal disse oplysninger anført på en **M-formular** omfatte følgende:

— type afgørelse og begrundelse herfor

— den myndighed, der har truffet afgørelsen

— dato for afgørelsen

— dato for meddelelse af afgørelsen (den dato, hvor afgørelsen blev meddelt)

— dato for gennemførelsen af afgørelsen

— afgørelsens udløbsdato eller gyldighedsperiode

— oplysninger om, hvorvidt den pågældende person er dømt og sanktionens art.

Hvis en indberettet person lokaliseres ved grænsen, skal de procedurer, der er fastsat i Schengengrænsekodeksen og af den indberettende medlemsstat, iværksættes.

Det kan ligeledes være nødvendigt omgående at udveksle supplerende oplysninger via Sirenekontorerne i særlige tilfælde for at identificere en person med sikkerhed.

4.8. **Udveksling af oplysninger efter et hit vedrørende en tredjelandsstatsborger, der er omfattet af retten til fri bevægelighed**

For en tredjelandsstatsborger, der er omfattet af retten til fri bevægelighed, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF ([28]).

Hvis der er hit på en tredjelandsstatsborger, der er omfattet af retten til fri bevægelighed, jf. direktiv 2004/38/EF, gælder der særlige regler (se dog indledningen til afsnit 4 om Schweiz' holdning). Der benyttes følgende procedure:

a) På den kompetente myndigheds anmodning skal Sirenekontoret i den fuldbyrdende medlemsstat straks kontakte Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat ved brug af en G-formular for at indhente de oplysninger, der er nødvendige for hurtigst muligt at beslutte, hvilke foranstaltninger der skal træffes

b) Ved modtagelsen af anmodningen om oplysninger skal Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat straks begynde at indsamle de krævede oplysninger og snarest muligt sende dem til Sirenekontoret i den fuldbyrdende medlemsstat

c) Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat skal forhøre sig hos den kompetente myndighed, hvis disse oplysninger endnu ikke er tilgængelige, om indberetningen kan opretholdes i overensstemmelse med direktiv 2004/38/EF. Hvis den kompetente myndighed beslutter sig for at opretholde indberetningen, skal Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat informere alle de andre Sirenekontorer herom ved brug af en **M-formular**

d) Den fuldbyrdende medlemsstat skal via sit Sirenekontor underrette Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat om, hvorvidt de krævede foranstaltninger er blevet truffet (ved brug af en **M-formular**) eller ej (ved brug af en **H-formular**) ([29]).

([28]) I henhold til direktiv 2004/38/EF kan en person, der er omfattet af retten til fri bevægelighed, kun nægtes indrejse eller ophold af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed, når deres personlige adfærd udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel mod en grundlæggende samfundsinteresse, og når de øvrige kriterier i direktivets artikel 27, stk. 2, er opfyldt. I artikel 27, stk. 2, fastsættes følgende: »Foranstaltninger truffet af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd. En tidligere straffedom kan ikke i sig selv begrunde anvendelsen af sådanne foranstaltninger. Den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Begrundelser, der ikke vedrører den individuelle sag, eller som har generel præventiv karakter, må ikke anvendes.« Derudover er der yderligere begrænsninger for så vidt angår personer, der har opnået ret til tidsubegrænset ophold, idet de kun kan nægtes indrejse eller ophold af alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed som fastsat i artikel 28, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF.

([29]) I henhold til direktiv 2004/38/EF kan den fuldbyrdende medlemsstat ikke begrænse retten til fri bevægelighed for tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af retten til fri bevægelighed udelukkende med den begrundelse, at den indberettende medlemsstat opretholder indberetningen, medmindre de betingelser, der er nævnt i fodnote 28 er opfyldt.

4.9. **Udveksling af oplysninger hvis en medlemsstat i mangel af et hit opdager, at der findes en indberetning om nægtelse af indrejse for en tredjelandsstatsborger, som er omfattet af retten til fri bevægelighed**

Hvis en medlemsstat i mangel af et hit opdager, at der findes en indberetning om nægtelse af indrejse for en tredjelandsstatsborger, som er omfattet af retten til fri bevægelighed, skal Sirenekontoret i denne medlemsstat på anmodning af den kompetente myndighed sende en **M-formular** til Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat, som informerer om dette forhold.

Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat skal forhøre sig hos den kompetente myndighed, hvis disse oplysninger endnu ikke er tilgængelige, om indberetningen kan opbevares i overensstemmelse med direktiv 2004/38/EF. Hvis den kompetente myndighed beslutter sig for at opretholde indberetningen, skal Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat informere alle de andre Sirenekontorer herom ved brug af en **M-formular**.

4.10. **Sletning af indberetninger om nægtelse af indrejse eller ophold**

Med forbehold af de særlige procedurer i artikel 25 i Schengenkonventionen og i artikel 5, stk. 4, litra a) og c), i Schengengrænsekodeksen skal indberetninger om nægtelse af indrejse eller ophold for tredjelandsstatsborgere slettes, når:

a) indberetningen udløber

b) beslutningen om sletning er truffet af den kompetente myndighed i den indberettende medlemsstat

c) fristen for nægtelse af indrejse er udløbet, hvis den kompetente myndighed i den indberettende medlemsstat har fastsat en frist i sin beslutning eller

d) der er erhvervet statsborgerskab i en af medlemsstaterne. Hvis Sirenekontoret i en anden medlemsstat end den indberettende bliver opmærksom på erhvervelsen af statsborgerskab, konsulterer førstnævnte Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat og sender eventuelt en **J-formular** i overensstemmelse med proceduren for berigtigelse eller sletning af oplysninger, der er juridisk eller faktuelt ukorrekte (se punkt 2.7).

5. INDBERETNINGER OM FORSVUNDNE PERSONER (ARTIKEL 32 I SIS II-AFGØRELSEN)

5.1. **Flere indberetninger om samme person**

Se den generelle procedure i afsnit 2.2.

5.2. **Identitetsmisbrug**

Se den generelle procedure i afsnit 2.11.1.

5.3. **Registrering af et kaldenavn**

Se den generelle procedure i afsnit 2.11.2.

5.4. **Indsættelse af en påtegning**

Der kan opstå situationer, hvor der er hit på en indberetning om en forsvunden person, og de kompetente myndigheder i den fuldbyrdende medlemsstat beslutter, at de ønskede foranstaltninger ikke kan træffes/eller at der ikke vil blive truffet yderligere foranstaltninger vedrørende indberetningen. En sådan beslutning kan træffes, selv om myndighederne i den indberettende medlemsstat beslutter at opretholde indberetningen i SIS II. I den situation kan den fuldbyrdende medlemsstat anmode om indsættelse af en påtegning, når hittet opstår. For så vidt angår indsættelse af en påtegning, skal de generelle procedurer i afsnit 2.6 følges.

Der er ingen andre foranstaltninger, der skal træffes i forbindelse med forsvundne personer.

5.5. **Tilvejebringelse af detaljerede oplysninger om forsvundne mindreårige og andre personer, der vurderes at være i fare**

Sirenkontorerne skal have umiddelbar adgang til alle relevante supplerende oplysninger på nationalt plan om indberetninger vedrørende forsvundne personer, således at de kan fuldt ud kan spille deres rolle med henblik på at opnå et positivt udfald, fremme identifikationen af den pågældende person og hurtigt fremsende supplerende oplysninger om sagsrelaterede forhold. Relevante supplerende oplysninger kan navnlig omfatte nationale afgørelser om forældremyndigheden over et barn eller en sårbar person eller anmodninger om anvendelse af varslingssystemer for forsvundne børn (»Child Alert«).

Da ikke alle sårbare forsvundne personer vil krydse nationale grænser, skal der træffes beslutninger om tilvejebringelse af supplerende oplysninger (detaljerede oplysninger), og der skal tages stilling til modtagerne heraf fra sag til sag under inddragelse af samtlige forhold. Efter en beslutning på nationalt plan vedrørende omfanget af den nødvendige fremsendelse af supplerende oplysninger skal Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat, hvor det er relevant, træffe én af følgende foranstaltninger:

a) bevare oplysningerne med henblik på at kunne fremsende supplerende oplysninger på anmodning fra en anden medlemsstat

b) fremsende en **M-formular** til det kompetente Sirenekontor, hvis undersøgelser giver indicier for et sandsynligt opholdssted for den forsvundne person

c) fremsende en **M-formular** til alle de kompetente Sirenekontorer på grundlag af omstændighederne bag personens forsvinden med henblik på at kunne levere alle oplysninger vedrørende personen inden for kort tid.

I tilfælde af en forsvunden person i højrisikogruppen skal felt 311 i **M-formularen** starte med ordet »HASTER« og en begrundelse for sagens hastende karakter. (Når den forsvundne mindreårige er uledsaget ([30]), anføres der »uledsaget mindreårig«). Sagens hastende karakter kan underbygges af et telefonopkald, hvor **M-formularens** vigtighed og dens hastende karakter fremhæves.

Der skal anvendes en fælles metode til registrering af strukturerede supplerende oplysninger i en aftalt rækkefølge for en forsvunden person i en højrisikogruppe ([31]). Det registreres i felt 083 på **M-formularen**.

Når oplysningerne er modtaget af Sirenekontoret, skal de med henblik på at optimere mulighederne for at lokalisere personen på en målrettet og begrundet måde videreformidles i den udstrækning, det er relevant, til:

a) relevante grænseovergange

b) de kompetente administrative myndigheder og politimyndigheder med henblik på lokalisering og beskyttelse af personer

c) de relevante konsulære myndigheder i den indberettende medlemsstat, efter at der har været hit på indberetningen i SIS II.

5.6. **Udveksling af oplysninger i tilfælde af et hit.**

Se den generelle procedure i afsnit 2.3.

Endvidere gælder følgende:

a) Sirenekontorerne fremsender så vidt muligt relevante lægelige oplysninger om de(n) forsvundne person(er), når der skal træffes beskyttelsesforanstaltninger i deres henseende.

De fremsendte oplysninger opbevares kun så længe, det er strengt nødvendigt, og anvendes kun som led i lægebehandlingen af den pågældende person.

([30]) Uledsagede mindreårige er børn som defineret i artikel 1 i konventionen om barnets rettigheder af 20. november 1989, som er adskilt fra begge forældre og andre slægtninge, og som er adskilt fra sine to forældre, og som ikke passes af en voksen, som i henhold til loven eller sædvane har ansvaret for at tage sig af barnet.

([31]) Oplysninger i forbindelse med forsvinden:
a) Sted, dato og tidspunkt for personens forsvinden
b) Omstændighederne bag personens forsvinden.
Detaljerede oplysninger om den forsvundne person:
c) Formodet alder
d) Højde
e) Hudfarve
f) Farve og frisure
g) Øjenfarve
h) Andre fysiske detaljer (f.eks. piercinger, misdannelser, amputationer, tatoveringer, modermærker, ar, osv.)
i) Psykologiske oplysninger: selvmordstruet, sindssygdom, aggressiv adfærd osv.
j) Andre oplysninger: nødvendig medicinsk behandling osv.
k) Tøj på tidspunktet for forsvinden
l) Foto: tilgængeligt eller ej.
m) Ante-mortem formular: tilgængelig eller ej.
Relaterede oplysninger:
n) Person(er), der kunne ledsage ham eller hende (og Schengen-id, hvis tilgængeligt)
o) Køretøj(er) i forbindelse med sagen (og Schengen-id, hvis tilgængeligt)
p) Eventuelt: mobilnummer/sidste »log-in«, kontakt via sociale netværk.
Titlerne på de forskellige underfelter skal ikke medtages som en del af felt 083, men udelukkende referencebogstavet. Når der allerede findes tilgængelige oplysninger i felterne for en indberetning, skal disse oplysninger indgå i indberetningen, herunder fingeraftryk og billeder.

b) Den fuldbyrdende medlemsstats Sirenekontor giver altid meddelelse om en persons opholdssted til den indberettende medlemsstats Sirenekontor.

c) I overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, i SIS II-afgørelsen må oplysninger om, hvor en forsvundet person, der er myndig, opholder sig, kun videregives med den pågældendes samtykke til den person, der meldte den pågældende forsvundet ([32]). Tilladelsen skal være skriftlig, eller der skal som minimum foreligge en skriftlig registrering. Hvis tilladelse nægtes, skal dette ske skriftligt eller registreres officielt. De kompetente myndigheder kan meddele den person, der meldte en anden forsvundet, at indberetningen er blevet slettet som følge af et hit.

5.7. **Sletning af indberetninger om forsvundne personer**

Hvis den indberettende medlemsstat oplever en betydelig forsinkelse med sletning af indberetningen, skal denne forsinkelse meddeles Sirenekontoret i den fuldbyrdende medlemsstat, således at indberetningen kan forsynes med en påtegning, jf. afsnit 5.4 i Sirenehåndbogen.

5.7.1. *Mindreårige*

En indberetning skal slettes, når:

a) sagen er løst (dvs. når den mindreårige er hjemsendt; de kompetente myndigheder i den fuldbyrdende medlemsstat har truffet en beslutning om, hvem der har ansvaret for barnet)

b) indberetningen udløber, eller

c) den kompetente myndighed i den indberettende medlemsstat har truffet beslutning om sletning.

5.7.2. *Voksne, hvor der ikke kræves beskyttelsesforanstaltninger*

En indberetning skal slettes, når:

a) den nødvendige foranstaltning er truffet (opholdssted bekræftet af den fuldbyrdende medlemsstat)

b) indberetningen udløber, eller

c) den kompetente myndighed i den indberettende medlemsstat har truffet afgørelse.

5.7.3. *Voksne, hvor der kræves beskyttelsesforanstaltninger*

En indberetning skal slettes, når:

a) den nødvendige foranstaltning er under udførelse (personen taget i varetægt)

b) indberetningen udløber, eller

c) den kompetente myndighed i den indberettende medlemsstat har truffet beslutning.

Med forbehold af national lovgivning, kan en indberetning, når en person officielt er taget i varetægt, tilbageholdes, indtil den pågældende person er blevet hjemsendt.

6. INDBERETNINGER OM PERSONER MED HENBLIK PÅ RETSFORFØLGNING (ARTIKEL 34 I SIS II-AFGØRELSEN)

6.1. **Flere indberetninger om samme person**

Se den generelle procedure i afsnit 2.2.

6.2. **Identitetsmisbrug**

Se den generelle procedure i afsnit 2.11.1.

([32]) Af hensyn til klarheden i relation til samtykke i sager om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger se artikel 2, litra h), i direktiv 95/46/EF.

6.3. **Registrering af et kaldenavn**

Se den generelle procedure i afsnit 2.11.2.

6.4. **Udveksling af oplysninger i tilfælde af et hit.**

Se den generelle procedure i afsnit 2.3.

Endvidere gælder følgende:

a) Der skal ved brug af alle de midler, der er tilladt i medfør af den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor personen opholder sig, fremskaffes oplysninger om dennes reelle opholdssted eller bopæl.

b) Der skal være nationale procedurer, hvor det er relevant, med henblik på at sikre, at indberetninger kun bevares i SIS II i det tidsrum, det er nødvendigt for at opfylde de formål, hvortil de blev registreret.

Sirenekontorerne kan fremsende supplerende oplysninger om indberetninger efter artikel 34 i SIS II-afgørelsen, og de kan i den forbindelse handle på de retlige myndigheders vegne, når disse oplysninger falder ind under den gensidige retshjælp.

6.5. **Sletning af indberetninger om personer med henblik på retsforfølgning**

En indberetning skal slettes, når:

a) den kompetente myndighed i den indberettende medlemsstat er blevet underrettet om personens opholdssted. Når der ikke kan handles på grundlag af de fremsendte oplysninger (f.eks. forkert adresse eller ingen fast bopæl), skal Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat underrette Sirenekontoret i den fuldbyrdende medlemsstat for at løse problemet

b) indberetningen udløber, eller

c) den kompetente myndighed i den indberettende medlemsstat har truffet beslutning om sletning.

Når der er opnået et hit i en medlemsstat, og adresseoplysningerne er fremsendt til den indberettende medlemsstat, og et efterfølgende hit i denne medlemsstat viser de samme adresseoplysninger, skal hittet registreres i den fuldbyrdende medlemsstat, men der skal hverken videresendes adresseoplysninger eller **G-formular** til den indberettende medlemsstat. I sådanne tilfælde skal den fuldbyrdende medlemsstat underrette den indberettende medlemsstat om de gentagne hit, og den indberettende medlemsstat skal overveje behovet for at beholde indberetningen.

7. INDBERETNINGER MED HENBLIK PÅ DISKRET ELLER MÅLRETTET KONTROL (ARTIKEL 36 I SIS II-AFGØRELSEN)

7.1. **Flere indberetninger om samme person**

Se den generelle procedure i afsnit 2.2.

7.2. **Identitetsmisbrug**

Se den generelle procedure i afsnit 2.11.1.

7.3. **Registrering af et kaldenavn**

Se den generelle procedure i afsnit 2.11.2.

7.4. **Information af de øvrige medlemsstater ved registrering af indberetninger**

Ved registrering af en indberetning skal Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat underrette alle andre Sirenekontorer ved brug af en **M-formular** i følgende tilfælde:

a) når der foretages en indberetning med henblik på diskret eller målrettet kontrol med anmodning om, at hit omgående meddeles det indberettende Sirenekontor; på **M formularen** anføres »*ARTIKEL 36, STK. 2, i SIS II-afgørelsen — øjeblikkelig handling*« eller »*ARTIKEL 36, STK. 3, i SIS II-afgørelsen — øjeblikkelig handling*«. Begrundelse for øjeblikkelig handling skal også anføres i felt 083 på en **M-formular,** eller

b) en myndighed, der er ansvarlig for national sikkerhed anmoder om, at der foretages en indberetning, jf. artikel 36, stk. 3, i SIS II-afgørelsen; på **M formularen** skal den anføre »*ARTIKEL 36, STK. 3, i SIS II-afgørelsen*«.

Hvis indberetningen er foretaget i henhold til artikel 36, stk. 3, i SIS II-afgørelsen, skal **M-formularen** i felt 080 indeholde navnet på den myndighed, der anmoder om registrering af indberetningen, først på den indberettende medlemsstats sprog og dernæst på engelsk samt dens kontaktoplysninger i felt 081 i et format, der ikke kræver oversættelse.

Bestemte oplysningers fortrolighed skal garanteres i overensstemmelse med national lovgivning, herunder at holde kontakten mellem Sirenekontorerne adskilt fra al kontakt mellem de tjenester, der er ansvarlige for den nationale sikkerhed.

7.5. **Indsættelse af en påtegning**

Se den generelle procedure i afsnit 2.6.

Der skal ikke træffes andre foranstaltninger i forbindelse med diskret eller målrettet kontrol.

Hvis den nationale sikkerhedstjeneste i den fuldbyrdende medlemsstat beslutter, at indberetningen kræver en påtegning, skal den kontakte det nationale Sirenekontor og meddele det, at den krævede foranstaltning ikke kan gennemføres. Sirenekontoret skal derefter kræve indsættelse af en påtegning ved at sende en **F-formular** til den indberettende medlemsstats Sirenekontor. Som det er tilfældet med andre anmodninger om indsættelse af en påtegning, skal der gives en begrundelse. Det er imidlertid ikke nødvendigt at give oplysninger om anliggender af følsom karakter (se også afsnit 7.6 (b) nedenfor).

7.6. **Udveksling af oplysninger i tilfælde af et hit.**

Se den generelle procedure i afsnit 2.3.

Endvidere gælder følgende:

a) Når der er hit på en indberetning, der er optaget i henhold til artikel 36, stk. 3, i SIS II-afgørelsen, informerer den fuldbyrdende medlemsstats Sirenekontor den indberettende medlemsstats Sirenekontor om resultaterne (med henblik på enten diskret eller målrettet kontrol) ved brug af en **G-formular**. Samtidig underretter den fuldbyrdende medlemsstats Sirenekontor sin egen kompetente myndighed med ansvar for statens sikkerhed.

b) Der kræves en særlig procedure for at sikre bestemte oplysningers fortrolighed. Derfor bør kontakterne mellem de myndigheder, som er ansvarlige for statens sikkerhed, holdes adskilt fra kontakten mellem Sirenekontorerne. Begrundelsen for at anmode om en påtegning skal derfor drøftes direkte mellem de myndigheder, der har ansvaret for statens sikkerhed, og ikke mellem Sirenekontorerne.

c) Når der er hit på en indberetning, som kræver, at hittet øjeblikkeligt rapporteres, skal der uden ophør sendes en **G-formular** til Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat.

7.7. **Sletning af indberetninger om diskret eller målrettet kontrol**

En indberetning skal slettes, når:

a) indberetningen udløber, eller

b) den kompetente myndighed i den indberettende medlemsstat har truffet beslutning om sletning.

7.8. **Den automatiske nummerpladegenkendelse (ANPR)**

Se afsnit 9.

8. INDBERETNINGER OM GENSTANDE, DER SKAL BESLAGLÆGGES ELLER ANVENDES SOM BEVISMIDLER (ARTIKEL 38 I SIS II-AFGØRELSEN)

8.1. **Flere indberetninger**

Se den generelle procedure i afsnit 2.2.

8.2. **Indberetninger af køretøjer**

8.2.1. *Undersøgelse af, om der findes flere indberetninger om samme køretøj*

De obligatoriske identitetskriterier for undersøgelse af, om der findes flere indberetninger om samme køretøj, omfatter:

a) indregistreringsnummer/nummerplade, og/eller

b) køretøjets identifikationsnummer (VIN).

Begge numre kan figurere i SIS II.

Hvis det ved optagelsen af en ny indberetning viser sig, at samme VIN og/eller indregistreringsnummer allerede findes i SIS II, formodes det, at den nye indberetning vil resultere i flere indberetninger om samme køretøj. Denne kontrol er imidlertid kun effektiv, hvis der anvendes de samme kriterier. Det er derfor ikke altid muligt at foretage en sammenligning.

Sirenekontoret skal henlede brugernes opmærksomhed på de problemer, der kan opstå, hvis kun et af numrene sammenlignes, VIN twin-køretøjer og genbrug af nummerplader. Et positivt svar er ikke automatisk ensbetydende med et hit, og et negativt svar betyder ikke, at der ikke findes en indberetning vedrørende køretøjet.

Identitetskriterierne til bestemmelse af, om to indberetninger af køretøjer er identiske, er angivet i afsnit 2.2.3.

De konsultationsprocedurer til undersøgelse af, om der findes flere og uforenelige indberetninger, som Sirenekontorerne skal følge for køretøjer, skal være de samme som for personer. For så vidt angår de generelle procedurer henvises til afsnit 2.2.

Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat skal, indtil indberetningen er slettet, bevare anmodninger om nye indberetninger, som er blevet afvist efter konsultationer i henhold til ovennævnte bestemmelser.

8.2.2. *VIN twins*

VIN-twin betegner et køretøj af samme type med det samme identifikationsnummer (VIN) som et køretøj, der er optaget i SIS II (f.eks. tilhører en traktor eller en motorcykel med det samme VIN ikke denne kategori). Følgende særlige procedure finder anvendelse for at undgå de negative konsekvenser af en gentagen beslaglæggelse af det oprindeligt indregistrerede køretøj med det samme VIN.

a) Hvis der kan være tale om et VIN twin-køretøj, skal Sirenekontoret, hvor det er relevant:

   i) sikre, at der ikke er fejl i SIS II-indberetningen, og at oplysningerne i indberetningen er så fuldstændige som muligt

   ii) kontrollere de omstændigheder i sagen, som giver anledning til en indberetning i SIS II

   iii) fastlægge begge køretøjers historik

   iv) anmode om en grundig kontrol af det beslaglagte køretøj, især af dets VIN, med henblik på at få verificeret, om det er det lovligt indregistrerede køretøj.

   Alle involverede Sirenekontorer skal arbejde tæt sammen om sådanne foranstaltninger.

b) Når det bekræftes, at det drejer sig om et VIN twin-køretøj, skal den indberettende medlemsstat kontrollere, om det er nødvendigt at opretholde indberetningen i SIS II. Hvis medlemsstaten beslutter at opretholde indberetningen i SIS II, skal den indberettende medlemsstat:

   i) tilføje en bemærkning til køretøjet »Mistanke om kloning« ([33]) i indberetningen

   ii) opfordre ejeren af det oprindelige køretøj til med dennes udtrykkelige tilladelse og i henhold til national lovgivning at give Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat alle relevante oplysninger for at undgå de negative konsekvenser af den fejlagtige identifikation.

   iii) Sende en M-formular via Sirenekontoret til alle andre Sirenekontorer, herunder eventuelt med de kendetegn eller træk, der beskriver det oprindelige køretøj, og som adskiller det fra det køretøj, der er registreret i SIS II. På **M-formularen** skal der i felt 083 tydeligt anføres »OPRINDELIGT KØRETØJ«.

c) Hvis bemærkningen »Mistanke om kloning« dukker op vedrørende køretøjet, når der søges i SIS, skal den bruger, der foretager kontrollen, kontakte det nationale Sirenekontor og indhente supplerende oplysninger for at få afklaret, om det kontrollerede køretøj er det eftersøgte køretøj, eller det oprindelige køretøj.

([33]) »Mistanke om kloning« bruges i de tilfælde, hvor et køretøjs registreringsattest f.eks. stjæles og bruges til at registrere et andet køretøj af samme mærke, model og farve, som også er stjålet.

d) Hvis det under kontrollen fastslås, at oplysningerne på **M-formularen** ikke længere er ajour, skal Sirenekontoret i den fuldbyrdende medlemsstat kontakte Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat for at kontrollere, hvem der på det aktuelle tidspunkt ejer køretøjet. Sidstnævnte Sirenekontor skal sende en ny **M-formular**, hvor det tydeligt i felt 083 anføres »OPRINDELIGT KØRETØJ«.

8.3. **Udveksling af oplysninger i tilfælde af et hit**

Sirenekontorerne kan fremsende supplerende oplysninger om indberetninger efter artikel 38 i SIS II-afgørelsen, og de kan i den forbindelse handle på de retlige myndigheders vegne, når disse oplysninger falder ind under den gensidige retshjælp i henhold til national lovgivning.

Sirenekontorerne skal hurtigst muligt sende supplerende oplysninger ved brug af en **P-formular**, eventuelt efter anmodning i felt 089 på en **G-formular**, hvis der er hit på en indberetning med henblik på beslaglæggelse eller anvendelse som bevismiddel for et køretøj, et luftfartøj, en båd eller en container i henhold til artikel 38 i SIS II-afgørelsen.

Da anmodningen haster, og det derfor ikke vil være muligt at indsamle alle oplysninger straks, er det ikke nødvendigt at udfylde alle felter på **P-formularen**. Der skal dog gøres en indsats for at indsamle oplysninger vedrørende de vigtigste felter: 041, 042, 043, 162, 164, 165, 166, 167 og 169.

Når der er hit på en identificerbar komponent i en genstand, skal Sirenekontoret i den fuldbyrdende medlemsstat underrette Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat om omstændighederne ved hittet ved brug af en **G-formular**, og i felt 090 (Yderligere oplysninger) forklare, at beslaglæggelsen ikke vedrører hele genstanden, men en eller flere komponenter. Når der samtidig findes flere komponenter, der vedrører en indberetning, skal der kun sendes en **G-formular**. Alle senere hit på indberetningen skal meddeles Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat ved brug af en **G-formular**. Indberetningen må ikke slettes, medmindre betingelserne i afsnit 8.4 er opfyldt.

8.4. **Sletning af indberetninger om genstande, der skal beslaglægges eller anvendes som bevismidler i straffesager**

En indberetning skal slettes i forbindelse med:

a) beslaglæggelse af genstanden eller en lignende foranstaltning, når de nødvendige opfølgende udveksling af oplysninger mellem Sirenekontorerne har fundet sted, eller genstanden omfattes af en anden retslig eller administrativ procedure (f.eks. retslig procedure vedrørende køb i god tro, sager om ejendomsret eller retligt samarbejde om bevismidler)

b) indberetningen udløber, eller

c) beslutningen om sletning er truffet af den kompetente myndighed i den indberettende medlemsstat.

9. DEN AUTOMATISKE NUMMERPLADEGENKENDELSE (ANPR)

Disse systemer er relevante for indberetninger i henhold til artikel 36 og 38 i SIS II-afgørelsen. På grund af en udbredt anvendelse af den automatiske nummerpladegenkendelse i retshåndhævelsesøjemed er der teknisk mulighed for at opnå en række hit på et køretøj eller en nummerplade inden for et kort tidsrum.

Da nogle websites for den automatiske nummerpladegenkendelse er bemandede, er der mulighed for at et køretøj lokaliseres, og de ønskede foranstaltninger iværksættes. I det tilfælde skal brugerne af systemet til automatisk nummerpladegenkendelse, før der iværksættes foranstaltninger, kontrollere, at det hit, der er opnået via systemet til automatisk nummerpladegenkendelse, vedrører en indberetning i henhold til artikel 36 eller 38 i SIS II-afgørelsen.

Mange websites for den automatiske nummerpladegenkendelse er imidlertid ikke konstant bemandet. Selv om teknologien således registrerer et køretøjs passage, og der opnås et hit, vil de ønskede foranstaltninger således ikke kunne iværksættes.

For indberetninger i henhold til artikel 36 og artikel 38 gælder det, at hvis de ønskede foranstaltninger ikke kan iværksættes, finder følgende generelle procedure anvendelse:

Der sendes en **H-formular** for det første hit. Hvis der er brug for supplerende oplysninger om køretøjets færden, skal Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat kontakte Sirenekontoret i den fuldbyrdende medlemsstat bilateralt for at drøfte behovet for oplysninger.

For indberetninger i henhold til artikel 36 finder følgende procedure anvendelse:

a) Sirenekontoret i den medlemsstat, der opnår hit, informerer Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat om omstændighederne omkring hittet ved brug af en **G-formular** og angiver »ANPR« i felt 086. Hvis der er brug for supplerende oplysninger om køretøjets færden, skal Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat kontakte Sirenekontoret i den fuldbyrdende medlemsstat.

b) Sirenekontoret i den medlemsstat, der opnår hit på en indberetning om **målrettet kontrol**, således at de ønskede foranstaltninger ikke kunne gennemføres, informerer Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat om omstændighederne omkring hittet ved brug af en **H-formular** og angiver »ANPR« i felt 083 efterfulgt af følgende ordlyd: »Dette hit er opnået ved brug af den automatiske nummerpladegenkendelse (ANPR). Oplys venligst, hvis deres land ønsker at blive informeret om yderligere hit gennem ANPR for dette køretøj eller denne nummerplade, hvor det ikke har været muligt at gennemføre de ønskede foranstaltninger«

c) den indberettende medlemsstat skal afgøre, om indberetningen har opnået sit mål, om den skal slettes, og om der bør gennemføres bilaterale drøftelser om informationsbehov.

For indberetninger i henhold til artikel 38 finder følgende procedure anvendelse:

a) når der opnås et hit, og de ønskede foranstaltninger er blevet gennemført, skal Sirenekontoret i den medlemsstat, der opnår hit, informere Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat om omstændighederne omkring hittet ved brug af en **G-formular**

b) når der opnås et hit, og de ønskede foranstaltninger ikke er blevet gennemført, skal Sirenekontoret i den medlemsstat, der opnår hit, informerer Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat om omstændighederne omkring hittet ved brug af en **H-formular** og angive »ANPR« i felt 083 efterfulgt af følgende ordlyd: »Dette hit er opnået ved brug af den automatiske nummerpladegenkendelse (ANPR). Oplys venligst, hvis deres land ønsker at blive informeret om yderligere hit gennem ANPR for dette køretøj eller denne nummerplade, hvor det ikke har været muligt at gennemføre de ønskede foranstaltninger.«

c) Når Sirenekontoret i den indberettende medlemsstat modtager en sådan **H-formular**, konsulterer det de kompetente myndigheder, som har ansvaret for at afgøre, om det er nødvendigt at modtage yderligere **H-formularer** eller bilateralt formidlede oplysninger fra Sirenekontoret i den fuldbyrdende medlemsstat.

10. STATISTIK

Én gang om året skal Sirenekontorerne fremlægge statistikker, der skal sendes til agenturet og Kommissionen. Statistikkerne skal også på anmodning sendes til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de kompetente nationale databeskyttelsesmyndigheder. Statistikkerne skal omfatte antallet af formularer af hver type, der er sendt til hver af medlemsstaterne. Statistikkerne skal også vise antallet af hit og påtegninger. Der skal skelnes mellem hit på indberetninger registreret af en anden medlemsstat og hit på en medlemsstats egne indberetninger.

Tillæg 5 fastlægger procedurer og formater for fremsendelse af statistikker i henhold til dette afsnit.«